

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ : ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ζ' — ΤΕΥΧΟΣ 82—83
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ — ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1914

“ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,”

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχμαὶ	12.—
Διὰ τοὺς Διδασκάλους		8.—
Διὰ τὴν ἈΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑἴΓΥΠΤΟΝ καὶ ἈΓΓΛΙΑΝ	Λίρα Ἀγγλίας	1)2
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ	Σελίνια	10.—
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Δρ. Χρ.	12.—

* Ἐκδόσεις ἐκλεκτῆ γενικῶς. Φρ. χρ. ἢ Δρ. 25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΘΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83. ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: “ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ,”—ΑΘΗΝΑΣ

Πάν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

Πάν συγγραμμὴ ἀποστέλλομενον εἰς τὰ γραφεῖα μας ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1ης ἑκάστου μηνός.—Τὸ τεῦχος δρ. 1

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Πατριωτικὸς Σύνδεσμος τῶν Ἑλληνίδων: Δος Ζωγράφου.— Αἱ κυριαὶ κατὰ τὸν πόλεμον: Στ. Ν. Χμης.— Ἀπὸ Μονάου εἰς Ναυτίλιον: Μιχ. Γ. Λαμπρινίδου.— Τὸ ἀρχαιοφυλακεῖον Ζακίνθου: Α. Ζώνη.— Κρίσεις τοῦ Ροτσιλδέου Διαγωνισμοῦ.— Στὸ Μπέλες: (ποίημα) Γ. Π. Σταματούλη.— Τὰ νεοράσια (Διήγημα). Μετάφρασις Σ. Θ. Λάσκαρι.— Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ μηνός (Αἰγύστος-Σεπτέμβριος) Δ. Α. Ζ.— Ἀπὸ τὴν πολεμικὴν κίνησιν.— Θεατρικὴ Ἐπιθεώρησις.— Στήλη διὰ Κυρίας (αἱ κυριίδες).— Γραμμῆς.— Βιβλία καὶ Περιοδικά.

ΚΟΣΜΟΙ: Ἡμέραι δόξης.— Βασιλεὺς Κάρολος.— Τὸ Βέλγιον.— Τὰ ἐν Παλαιστίνῃ.— Αἱ δραματικαὶ Σχολαί.— Ὁ Μέγας Ναπολέων.— Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου.— Τὰ πυροβόλα τῶν 42.— Πῶς ἠγματούστη ὁ στρατηγὸς Λέμαν.— Οἱ Βαθμοὶ τῶν Ἡγεμόνων.— Ὁ Κάιζερ εἰς Γαλλίαν.— Τὸ Βορδὸ.— Ἡ Κομιένη.— Ρολλάν καὶ Χάουπτεμαν.— Νεωτερισμοί.

ΕΙΚΟΝΕΣ: Μουσουλμανίδες τηλεφωνήτριαι.— Ὁ νέος Βασιλεὺς καὶ ἡ νέα Βασίλισσα τῆς Ρουμανίας.— Ὁ Διάδοχος τοῦ Ρουμανικοῦ Θρόνου.— Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας.

EUGÉNIE ZOGRAPHOU

LA REVUE

HELLENIQUE

7ME ANNEE N° 82-83
ATHÈNES AOUT-SEPTEMBRE 1914

REVUE MENSUELLE

ILLUSTRÉE

PRIX DU NUMÉRO 1 FRANC

DEMETRIUS SKIADAS

EGYPTE, LE CAIRE, - RUE RUYE NO 5

Fournisseur de L'armée d'Occupation
Maison Fondée en 1870.

Grande Fabrique, Distillerie de Liqueurs
Grande Dépôts de Vins

IMPORTATION-EXPORTATION

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ
Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκάρπου ἀπὸ 10 Ἀυγούστου 1914 ἕως 10 Σεπτεμβρίου 1914

ΕΞΑΓΩΓΗ

Ἔτη	Λίτραι Ἐνετακαί
1914)15	35,743,823
1913)14	60,904,868
1912)13	61,745,382

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Παρακρατήσεως

Ἔτη	Ποσὸν δελτίων	Συμφητισμὸς	Ἔπόλοιπον
1914)15	Ἐκδοθέντα καὶ παρελθ. χρήσεως 44,985,900	12,549,600	32,436,300
1913)14	47,193,300	21,447,000	25,746,300
1912)13	52,837,700	21,801,100	31,028,600

Προκαταβολῶν ἐπ' ἐνεχύρω

Ἔτη	Εἰσαγωγή	Ἐξαγωγή	Ἔπόλοιπον
1914)15	22,110,359	1,143,672	20,966,687
1913)14	5,416,665		5,416,665
1912)13	5,742,380		5,742,380

ΣΗΜ. Ἐκτὸς τῶν Α. 35,743,823 τῆς εξαγωγῆς παρέμειναν καὶ ἀνεκκαθάριστοι διασαφήσεις παρὰ τῷ Τελωνεῖῳ Πατρῶν τὴν 10 Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. λ. ἐν. 12,177,892 μικτοῦ βάρους.

(* Ἐκ τοῦ γραφεῖου)

MADAME SOPHIE ZILLER

ACADEMIE DE MUSIQUE

Concert Training

Musique classique et moderne. Leçons d'accompagnement pour les dames et Messieurs qui jouent un instrument quelconque.

CONCERTS A 2 PIANOS

Enseignement sur la «Réforme pianistique». Système Deppe

1	Leçon par semaine	15 fr.	le cachet
2	>	10 >	>
1	> tous les 25 jours	5 >	>

(Chez elle de 3-5 h.)

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρός οδηγίαν των ενδιαφερομένων παραθέτομεν τήν προκείμεσαν διαφοράν πρὸς ὄφελος τῶν ταξειδουόντων με βιβλιάριον 25,000 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει με τὰς τιμὰς τῶν ἀπλῶν εισιτηρίων.

Ἐξ Ἀθηνῶν

Διὰ Κόρινθον	Εισιτήρ.	9.20	7.30	4.60
	Βιβλιάρ.	7.65	6.40	3.85
> Ἄργος	Εισιτήρ.	15.70	12.50	7.85
	Βιβλιάρ.	12.20	10.16	6.10
> Τρίπολιν	Εισιτήρ.	23.20	18.80	11.60
	Βιβλιάρ.	18.—	15.—	9.—
> Μεγαλ.	Εισιτήρ.	29.20	22.—	14.60
	Βιβλιάρ.	21.95	18.30	11.—
> Κυπαρ.	Εισιτήρ.	34.50	25.75	12.75
	Βιβλιάρ.	27.80	23.20	13.90
> Ἄρκ.	Εισιτήρ.	19.50	15.50	9.20
	Βιβλιάρ.	13.05	10.85	6.55
> Πάτρας	Εισιτήρ.	25.—	18.—	10.—
	Βιβλιάρ.	19.65	15.55	9.35
> Πύργον	Εισιτήρ.	37.70	18.10	16.35
	Βιβλιάρ.	27.05	22.55	13.55

Ἐκ Πανρῶν

Διὰ Πύργον	Εισιτήρ.	12.70	10.10	6.35
	Βιβλιάρ.	8.38	6.95	4.15
> Λεκανά	Εισιτήρ.	7.60	6.—	3.80
	Βιβλιάρ.	4.98	4.05	2.45
> Αἴγιον	Εισιτήρ.	5.10	5.—	2.55
	Βιβλιάρ.	3.35	2.80	1.70
> Κόρινθον	Εισιτήρ.	16.50	13.10	8.25
	Βιβλιάρ.	11.—	9.20	5.50

Ἐκ Τριπέλεως

Διὰ Καλάμας	Εισιτήρ.	13.70	12.25	7.30
	Βιβλιάρ.	9.65	8.05	4.85
> Ναύπλιον	Εισιτήρ.	9.50	7.80	4.70
	Βιβλιάρ.	6.75	5.60	3.40

(Ἐκ τοῦ γραφεῖ ο)

Ἐν ὁδῷ Ἐρμού ἀριθμὸς 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

Ι. & Δ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἄφθονον καὶ ποικιλώτατον καὶ πολύμορον καὶ πολίχρωμον ἐμπορικὸν πλοῦτον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπουλῶν ζητήσατε τὰ τελειότερα ἀσπρόρουχα διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυποικίλλα κεντήματα καὶ θαντέλλας καὶ τὰς τελευταίας μόδας εἰς ὑφίσματα. Δὲν θὰ σᾶς προσελκύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιαιτέρα εἰς τοὺς καταστηματαίους τούτους εὐγένεια καὶ ἡ ἀβρότης τῶν τρόπων.

Σ. Π. Α. Π.

Ἀναχωρήσεις εἰς Ἀθηνῶν

6.30 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγαλόπολιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμας.
7.00 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.
8.35 π. μ.	Διὰ Κόρινθον καὶ τὰς μέχρις Ἀκράτας στάσεις.
12.00 μ. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν.

7.40 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ἀθήνας, Ναύπλιον.
11.45 π. μ.	Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6.30 π. μ.	Διὰ Κυλλήνην (λουτρά) Πύργον, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
3.50 μ. μ.	Διὰ Κυλλήνην (λουτρά) Πύργον Ὀλύμπια.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Καλαμῶν

7.00 π. μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Ὀλύμπια, Πύργον, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
12.05 π. μ.	Διὰ Πύργον, Ὀλύμπια, Τρίπολιν.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

4.50 μ. μ.	Ἐκ Πατρῶν, Τριπέλεως, Ναυπλίου.
6.15 μ. μ.	Τοπικὴ ἐκ Κορίνθου.
7.15 μ. μ.	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης (λουτρῶν) Πατρῶν, Καλαβρυτῶν.
8.05 μ. μ.	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλόπολεως, Τριπέλεως, Ναυπλίου.

Χιλιομετρικὰ Ἡμετερίκια ταξιδίων.

1000 χιλόμε.	(Α' Θ. Δρ. 90)	διαρκείας
ἐκπτώσις 25 ο/ο	(Β' Θ. Δρ. 75)	6 μηνῶν
2500 χιλόμε.	(Γ' Θ. Δρ. 45)	
	(Α' Θ. Δρ. 210)	
	(Β' Θ. Δρ. 175)	διαρκείας
ἐκπτώσις 30 ο/ο	(Γ' Θ. Δρ. 105)	1 μηνὸς

TIMES SQUARE C° OF NEW-YORK

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΠΟΤΑΣΗ 14 GARAGE ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 264

Αυτοκίνητα πολυτελείας φορητά (camines).

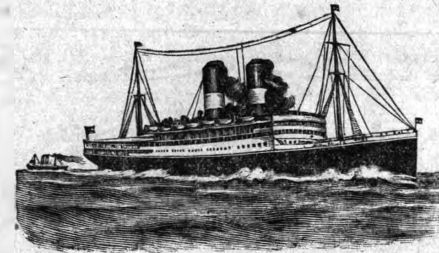
Βενζίνη, έλαια, έλαστικά κτλ.

Τὸ ἄνω Garage ἀναλαμβάνει οἰανδήποτε ἐπισκευήν, ἐνοικιάζει δὲ καὶ μεμονωμένα διαμερίσματα πρὸς τοποθέτησιν αυτοκινήτων.

ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΒΥΧΟΛΙΑΙ ΠΑΗΡΩΜΗ

ΑΥΣΤΡΟΑΜΕΡΙΚΑΝΑ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Τακτικαὶ κατ' εὐθείαν ἀναχωρήσεις ἐκ ΠΑΤΡΩΝ διὰ ΒΟΡΕΙΩΝ καὶ ΝΟΤΙΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ καὶ ΚΑΛΑΔΑ διὰ τῶν νεοτενκτων καὶ πολυτελεστάτων ὑπερωκεανείων ἀτμοπλοίων, με διπλοῦς ἐλικας καὶ ἀσύρματον τηλεγράφον.

Δι' εἰσιτήρια Α', Β' καὶ Γ' θέσεως, ὡς καὶ διὰ φορτίον καὶ πλείονας πληροφορίας, ἀποκινήτωσαν οἱ βουλόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐταιρίας.

Ἐν Πάτρας.—Γ. Μόρφου καὶ Υἱὸς-Κρῶββ καὶ Στίβενς.— Ὀδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου
 Ἐν Πειραιεῖ.— » » » » » » — Πλατεία Καρατσάκη
 Ἐν Ἀθήναις.— » » » » » » — Ὀδὸς Σταδίου κάτωθι Ἀρκαίου καὶ εἰς τοὺς κατὰ τόπους Πράκτοράς τῆς.

ΚΟΛΩΝΑ Κ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

4005 ΣΤΑΔΙΟΥ 67—ΑΘΗΝΑΙ—ΑΡ. ΤΗΛ. 416

Βραβευθεῖσα εἰς ὅλας τὰς μεγάλας ἐκθέσεις διὰ 15 πρώτων βραβείων. Ἡ μόνη ἱατρικὴ κολώνια διὰ μασάζ καὶ λουτρά. * * * * *

STEINS ORIENTAL

STORES LIMITED

PREMIERE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES ET ENFANTS

ROBES, MANTAUX E.T.C. POUR DAMES ET FILLETES

Bonneterie, Chemiserie, Parfumerie, Ganterie, Lingerie fine, Articles de Blanc, Chapellerie, Maroquinerie, Chaussures, Articles de Voyage, Modes, Fleurs ect.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, MANSOURAH, MINIEH, ASSIOUT, SALONIQUE, CONSTANTINOPLE (GALATA et STAMBOUL)

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΣΤΕ·Ι·Ν LIMITED

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕ ΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ, ΕΠΑΝΟΦΟΡΙΑ ΚΤΛ. ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΡΑΣΙΑ

Είδη πλεκτικής, υποκάμισα, αρώματα, χειρόκτια, είδη ψικιδών, όλα τα είδη έσωρούχων πολυτελείας ή μή, είδη δερμάτινα, υποδήματα, καπέλλα, είδη ταξιδίου, είδη μόδας, άνθη κτλ.

ΚΑ·Ι·ΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΜΑΝΣΟΥΡΑ, ΜΙΝΙΑ, ΑΣΣΙΟΥΤ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (Γ'ΑΛΑΤΑ και ΣΤΑΜΠΟΥΛ)

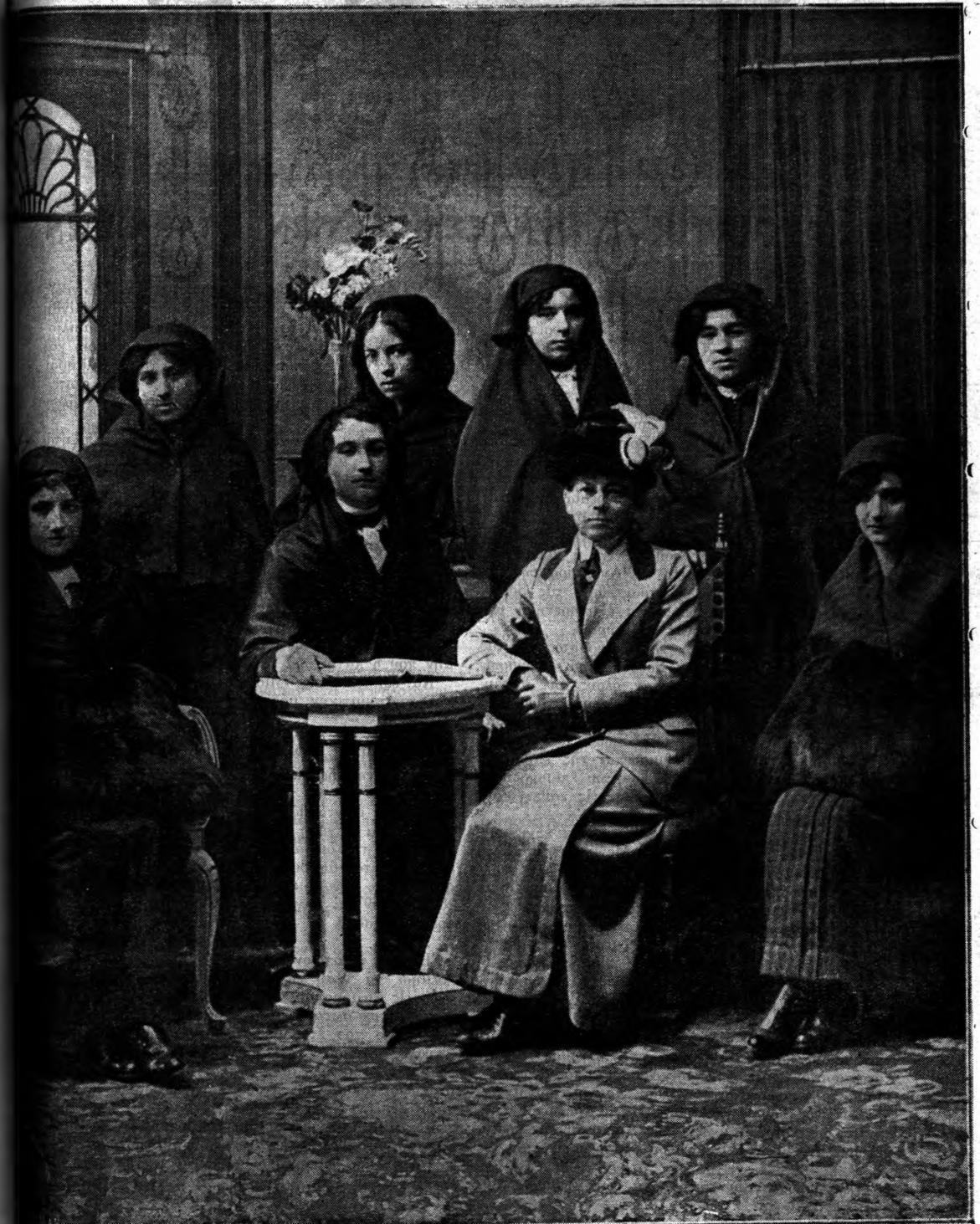
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΤΟΣ Ζ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ 82-83

ΑΙ ΜΟΥΣΟΥΑΜΑΝΙΔΕΣ ΤΗΛΕΦΩΝΗΤΡΙΑΙ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ο ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Εγνώσθη και ανεγράφη εις όλας τας εφημερίδας ή πρόσκλησις της Βασιλείσσης Σοφίας, ή όποία εκάλεσεν εις τήν Ανάκτορά της πενήκοντα περίπου Κυρίας προς σύστασιν «Πατριωτικού Συνδέσμου Ελληνίδων», ό όποίος θά συντελέση εις έξυτηρήσιν πολλαπλών και μεγάλων σκοπών.

Δέν υπήρξε ποτέ ούδεμία άμφιβολία εις όσους παρηκολούθησαν, είτε εκ του σύνεγγυς, είτε από μακράν τήν εργον της Βασιλείσσης Σοφίας, κατά τούς δύο πολέμους μας, ότι ή Α. Μ. τήν φιλοπάτριδα μέριμνά της, θά ήδύνατο νά εξαντλήση μόνον εις τήν παρελθούσαν δρασίαν της. Δέν υπήρξε ποτέ ούδεμία άμφιβολία, ότι ή Α. Μ. θά έξήτη νά έχρησιμοποίη τήν πείραν του παρελθόντος διά νά δημιουργήση τήν βάσιν του μέλλοντος. Καί απόδειξις τούτου εινε ή πρόσκλησις των Κυριών και Κυριών εις τήν Ανάκτορα τήν παρελθούσαν Παρασκευήν, ή όποία έξετε τας βάσεις μιας νέας εργασίας, ή όποία θά έξυτηρήση υπό πολλάς έπόψεις τούς άγώνας της αύριον.

Με άσθεστον τόν πόθον και ακούραστος εις τας ενεργείας της ή Βασιλίςσα Σοφία, ζητεί νά σκορπίσει εις τήν Ελληνικήν Κοινωνίαν, όλους τούς θησαυρούς της εύγενοϋς ψυχής της. Μεγαλοπράγμων από χαρακτήρος και από ιστορικών οικογενειακών παραδόσεων, δέν άρκείται εις τήν έξάσκηση των υψηλών καθηκόντων της, όσα ή έθιμοτυπία της επιβάλλη, αλλά μετά θανμαστής και άξιομιμήτου έπιμονής εργάζεται μεθοδικώς όπως δώση ζωήν εις κάθε εργον κοινωνικής ώφελείας και ανάγκης.

Ό,τι άφορά τήν έθνικήν και ψυχικήν έξήψωσιν του Έλληνος, άποτελεί διά τήν Μεγαλειότητά της, σκοπόν, διά τόν όποιον εινε άνεξάντητος εις μερίμνας, εις προσπάθειας, εις συνεννοήσεις, εις συνεργασίας. Ό,τι ένιπάρχει εις τήν κοινωνίαν μας ικανόν νά άναζωπυρώση και ένισχύση και ζωογονήση τας υψηλάς έμπνεύσεις της και τας πολυμερίμους φροντίδας της, τήν συνγκεντρώνη περίξ της και διά του ίδιου της παραδείγματος του προσθέτει νέαν ζωήν και τήν ένισχύη με νέας δυνάμεις. Η Βασιλίςσα Σοφία έχει έμβασίτην εις τήν ψυχήν του Λαού της, ένημεμονισθη προς τας τάσεις του και τας προτιμήσεις του και πάντοτε οι Βασιλικοί της στοχασμοί φαίνονται άπορρέοντες άπ'αυτάς του Λαού της τας ανάγκας. Παρά τήν πλευρόν του Μεγάλου Στρατηλάτου, άνταξία Σύζυγός Του, συγκεντρώνει εις τήν πρόσωπόν της τήν άνεξάντητον στοργήν ενός Λαού και τήν υπέρομετρον λατρείαν όλολήρου του Έλληνισμού.

Αλλά τήν στιγμήν αυτήν, διά των γραμμών αυ-

τών δέν ζητώ νά έξάρω τήν εργον της. Ό Έλληνικός Λαός τήν έγνώρισε, τήν παρηκολούθησε και ήσθάνθη όλην τήν υπερεφάνειαν διά τήν δρασίαν της Βασιλείσσης Του, κατά τήν περίοδον του θριάμβου του, και της άναγεννήσεώς του, ώστε θά ήτο πολύ πολυμήρον νά θελήσω νά χαράξω εικόνα, ή όποία τήν φωτεινή και μεγαλειώδη κυριαρχεί εις τας καρδιάς όλων μας.

Αί γραμμάι αυτές έχουν άλλον σκοπόν. Έπιζητώ δι' αυτών ν' άποδώσω δικαιοσύνην εκεί όποι εκ παραδρομής ίσως δέν άπεδόθη αυτή. Διακεκομμένη συνάδελφος, άναγράφουσα διά μακράν τόν σκοπόν του «Πατριωτικού Συνδέσμου των Έλληνίδων», και ειδικώτερον άναπτύσσουσα τήν νοσηλευτικήν ύπηρεσίαν έν καιρώ πολέμου λέγει, ότι: «Ορθώματα άπεφασίσθη ή συγκέντρωσις όλων των έπισήμων και μη ύπηρεσιών υπό τήν προστασίαν της Βασιλείσσης». Καί άναφέρει: «Υγειονομική ύπηρεσία του στρατού, «Ερυθρούς Σταυρούς» και Σωματείον ειδικών Κυριών άδελφόνονται διά νά έτοιμασθούν τήν στιγμήν που ή πατρις θά έλάμβανε άνίγκην αυτών.»

Καί έξακολουθεί: «Μία μεγάλη Σχολή θά αναλάβη τήν συστηματικήν μόρφωσιν νοσοκόμων, αί όποιαι κ. τ. λ.»

Είς αυτά τήν όλίγα που άπεσπάσαμεν εκ του άρθρου της «Εστίας» ένυπάρχει ή έλλειψη δικαιοσύνης, προερχομένης θεβαίως έξ άγνοίας της συγχρόνου ιστορίας εκ μέρους της άρθρογράφου. Διότι δέν δυνάμειθα νά φαντασθώμεν, ότι ήτο δυνατόν νά παραλειφθί μία μεγάλη σχετική εργασία του «Κυανού Σταυρού», τήν όποιαν ως νοσοκόμος παρηκολούθησε, όστις δύναται άφόβως νά χαρακτηρησθί ως ό πρόδρομος και ό εφαρμοστής εις μικράν κλίμακα όλων των ώραιών και κοινωφελών βλέψεων και άποφάσεων της Βασιλείσσης.

Έκείνο, τήν όποιον ή υγειονομική ύπηρεσία δέν έτόλμησε νά θέση εις ενεργείαν, ούδέ εις σκέψην, ούδέ εις εφαρμογήν, εκείνο, τήν όποιον ό Ερυθρός Σταυρός με όλα τήν μέσα του και τήν έκτασιμότητά του, μόλις πρό έτους έσκέφθη νά δημιουργήση, ή «Κυανός Σταυρός» από του 1909 τήν έφηρμωσε. Με τήν μικρά μέσα του, αλλά με τόν μέγαν του ζήλον, τήν Σωματείον του «Κυανού Σταυρού» ίδρυσε πρώτον αυτό Σχολήν Νοσοκόμων Κυριών, και ως έν προέβλεπε, ότι τήν Έθνος θά άπεδέτετο εις πόλεμον, προσέβη μόνον αυτό, εις τήν ίδρυσιν ύποσωματείων εις τήν παλαιά Έλληνοτουρκικά σύνορα. Ίδρυσε Σχολήν Νοσοκόμων του «Κυανού Σταυρού» εις τήν Λά-

ρισαν, και έξετε τας βάσεις όμοίων ύποσωματείων εις τόν Βόλον, εις τήν Λαμίαν και τας Πάτρας.

Κάθε Αθηναία Κυρία, άναμειγμένη όπως δήποτε εις τήν φιλανθρωπικήν κίνησιν της πόλεως μας, γνωρίζει άριστα τας επιτυχίας, τας όποιας έσημείωσεν ό «Κυανός Σταυρός» καθ' όλον τήν διάστημα της πενταετίας αυτής. Γνωρίζει επίσης όποιες πολυτίμους ύπηρεσίας προσέφερε κατά τήν διάστημα των δύο πολέμων μας. Δέν μάς επιτρέπεται λοιπόν νά άμφιβάλλωμεν, ότι ήγνώει πάντα ταύτα ή συνάδελφος, ή όποία άσκει από έτών τώρα τήν φιλανθρωπίαν, σχεδόν ως έπάγγελμα, λόγω της άπεράντου φιλανθρωπικής αισθηματολογίας, ή όποία πληροί τήν γυναικείαν ψυχήν της.

Καί άν εκ παραδρομής ή άρθρογράφος άπέφυγε νά κατονομάση τόν «Κυανού Σταυρόν» και τήν άνεγνωρισμένην εργον του εις μίαν τόσον έπίσημον στιγμήν διά τήν σταδιοδρομίαν του, νομίζομεν, ότι ήμείς έχομεν τήν ύποχρέωσιν νά έπανορθώσωμεν τούτο. Άλλως ό γνωστός φιλοδίκαιος χαρακτήρ της συνάδελφου θά χαρή πρώτος διά τήν έπανόρθωσιν και θά σπεύση νά ύποδείξη εις τούς συμβούλους της Α. Μ., ότι παρά τόν «Ερυθρόν Σταυρόν» και τήν Υγειονομικήν άρχήν, πρέπει νά συνιπάρξη πρό παντός άλλου ιδιωτικόν σωματείον, τήν εκπροσωπούν τας θανμασίας ιδέας της Βασιλείσσης Σοφίας, τήν Σωματείον του «Κυανού Σταυρού».

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΙ ΚΥΡΙΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Οί εύτυχίσαντες ίνα συμμετάσχου της παρελθούσης έκστρατείας του 1912-13, ή όπωσδήποτε παρακολούθησαντες ταύτην, ζωηράν βεβαίως τηρούσι τήν άνάμνησιν των διαφόρων κυριών, αίτινες, έξ εύγενοϋς αισθήματος φιλανθρωπίας κινούμεναι, πολλαχώς, καθ' ένα οιδόνητο τρόπον, μετέσχον της περιθάλψεως των άσθενών και τραυματιών της έκστρατείας ταύτης.

Αί κυρίαί αυτές υπερεφάνως φέρουσι σήμεραν επί του άριστερου μέρους του στήθους κατά τήν καρδιακήν χώραν τας κυανοχρόους ταινίας των διαφόρων άνεμνηστικόν μεταλλίων, άπερ έλαβον, και τήν όποια ζωηροτέρους καθιστώσι τούς παλμούς της ύποκειμένης εύαισθητου και εύγενοϋς αυτών καρδιάς.

Αλλά και από καλλιτεχνικής άπόψεως αί μικραί αυτές ταινίαί, διατοικίλλουσαι τήν μονοτονίαν της λευκής, ως τήν πολλά, κατά τήν ώραν ταύτην του έτους σεμιάζετας, περισώσιν έτι θελκτικώτερον εις τήν όμμα των θεατών τήν σφαιρικήν προπέτειαν του γυναικείου κόλλου.

Από των Σεπτών Μεγαλειότητων, της λατρευτής και άκαμάτου Βασιλείσσης Μητροϋ Όλγας και της λαοφιλοϋς Βασιλείσσης Σοφίας, αίτινες πρώται έν πάσι έίδον τήν εύγενή και φιλήνθρωπον τούτο παράδειγμα, των Χαριστιάνων, άκαταπονήτων και Υψηλοτάτων Πριγκηπισσών, Ελένης και Άλίκης, και των εύγενών Δεσποινών και Δεσποινίδων της άνωτάτης και μέσης κοινωνικής τάξεως, μέχρις ατόμων της κατωτάτης κοινωνικής βαθμίδος, πάσαι έπροσθημοποιήθησαν, ίνα σπεύσωσιν εις τήν φωνήν της Πατρίδος, έξ διαφόρων μερών της Παλαιάς και Νέας Ελλάδος και του Έξωτεριου όμώμεναι, άλλα μεν, αί πρώται, οικειοθελώς και άνευ ούδεμιās άμοιβής ή ύστεροβοϋλίας, άλλα δέ, αί τελευταίαί, επί μισθώ ή λόγω άυτοσυντηρήσεως, όπως προσφέρουσι τας έαυτών ύπηρεσίας και συνεπικουρήσωσι τήν Υγειονομικήν ύπηρεσίαν του Στρατεύματος ή του Ερυθρού και Κυανού Σταυρού.

Ατυχώς μεταξυ των Κυριών τούτων υπήρξαν και τινες, εύαίδητοι λίαν, αίτινες έπραξαν τούτο εκ παντοίων άλλων λόγων, πλην της φιλανθρωπίας και της αγάπης προς τήν στρατεύματα και τούς πάσχοντας όμώμεναι, ως πάντες γινώσκουσι και δύναται περί τούτου νά όμολογήσωσιν.

Μεταξυ των της πρώτης κατηγορίας Κυριών καταλέγονται επίσης και πολλαί εύγενείς άλλοθενεις τιαύται, και ίδιαί Αγγλίδες, Γερμανίδες, Γαλλίδες, Ρωσίδες, Δαναί, Ολλανδαί, Σουηδαί και Αμερικανίδες, είτε έξ έπαγγέλματος Νοσοκόμη ή μη, αίτινες, καταλιποΐσαι τας έαυτών πατρίδας και τας οικογενειακάς έστίας, προσήλθον προθύμως και άυθόρμητως, ή μετ' επισήμου άποστολής ή μεμονωμένως, όπως, έκδηλούσα

τά φιλελληνικά αυτών αισθήματα, περιθάλψωσιν, ως άληθείς ίέρειαι, τούς άσθενείς και τραυματίας του Έλληνικού Στρατεύματος, μετά πολλού ζήλου και προθυμίας εργασθείσαι και έν τώ Υγειονομικώ Πανθέω, μετά των ήρώων του Υγειονομικού Σώματος, διά τόν θάνατον ή τας άσθενείας αυτών, δικαιούμεναι χρυσοίς γράμμασι νά συμπεριληφθώσι και άναγραφώσιν.

Εκ του συνόλου των Κυριών τούτων, αί πλείεσαι, και ίδιαί εκ της πρώτης κατηγορίας, ακολουθοΐσαι τήν εύγενή παράδειγμα των Α. Α. Μεγαλειότητων και των Υψηλοτάτων Πριγκηπισσών, και παρορῶσαι πάντα κίνδυνον, ειργάσθησαν μετ' άληθοϋς άταπαρησεως και έθελουσίας τήν Στρατεύματα, κατ' άμφοτέρους τούς πολέμους, μετασχοΐσαι, έν πολλοίς, άπασών των κακοχητών, ως συνεπάγεται άείποτε ή έκστρατεία, όπως περιθάλψωσι τούς πάσχοντας μετά πολλού ζήλου, άπαραιλλου προθυμίας, παραδειγματικώ θάρρους και άφοβίας και άληθοϋς άδελφικής στοργής, έν τε τοίς Στρατιωτικώ Νοσοκομείοις, τοίς Χειρουργείοις και αυτοίς έτι τοίς Αντιχολερικοίς Συνεργείοις. Απήλθον δέ τούτων μετέπειτα, άποκομίζουσαι τήν αιώνιον εύγνωμοσύνην, τόν θανμασμόν και τήν εκτίμησιν των τ'ε πασχόντων και του Υγειονομικού Σώματος και της Κοινωνίας, ως και τας εύαρέστους αυτών άναμνήσεις, διά τήν εύγενή, θεάρεστον και φιλήνθρωπον εργον, όπερ έξετέλεσαν, ως άληθείς ίέρειαι τού καθηκόντος.

Υπήρξαν όμως, άτυχώς, έξ άλλου και τινες, εθιχώς εύαίδητοι λίαν, καταχρηστικώς ίσως τασόμεναι μεταξυ του ώραιου φύλου, αίτινες, είτε ως εκ της μη άνθηροϋς πλέον αυτών ηλικίας, είτε ως εκ της έαυτών άσχημίας, ποταπότητος και στερησεως πάσης καλώς έννοουμένης άνατροφής, ή δι' άλλους λόγους, μη έντυχοΐσαι των προσδοκώμενων περιποιήσεων εκ μέρους των διηγεκώς νυχθημερόν άσχοκώμενων εις τήν καθήκον αυτών Ιατρών και Νοσοκόμων ή των νοσηλευόμενων νεαρών τραυματιών, συναπεκόμισαν κατά τήν άναχώρησιν αυτών δυσαρέστους έντιπώσεις, οίκτηράν άπογοήτευσιν και θλιβεράς άναμνήσεις, ως δέν έδίστασαν νά έξωτερικεΐσωσι μετέπειτα είτε δι' άνακριβών διηγήσεων και δημοσιευμάτων έν ταις εφημερίαις, είτε δι' ιδιαίτερον ψευδών και σικοφαντικόν πληροφοριών καθ' όλολήρου της Υγειονομικής ύπηρεσίας του Έλληνικού Στρατεύματος και των Έλληνων Στρατιωτικών Ιατρών και διαφόρων Νοσοκομείων, παρ' όν έφιλοξενήθησαν, και παρ' ός ειργάσθησαν, προς μείωσιν του γοήτρου τούτων.

Εύτυχώς αί σικοφαντικάί αυτές άνηρέθησαν άρδην ύπ' αυτών τούτων των πραγμάτων, της ευθύμου μείσεως άπάντων των Ξένων Ιατρών, οίτινες κατήλθον έν Έλλάδι, και των Εύρωπαϊκόν Ιατρικών περιδικών, ως

καὶ τῆς ἀνευδοῦς ἐπισήμου Ἱατρικῆς στατιστικῆς τοῦ πολέμου, ἔξ ὧν ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ διοργάνωσις καὶ ἡ λειτουργία τῆς Ἑλληνικῆς Ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, κατ' ἀμφοτέροισι τοῖς πολέμοις, ὑπῆρξε τελειοτάτη καὶ πολλῶ ὑπερτέρα ἐκείνης ὅλων τῶν λοιπῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν.

Ἀπὸ τινῶν ἐκ τῶν Κυριῶν τούτων, ἀτυχῶς, θλιβεράς ἐπίσης ἀπεκόμισαν ἀναμνήσεις καὶ ὅσοι ἐκ τῶν τραυματιῶν καὶ νεαρῶν Ἱατρῶν ἢ ἄλλων Ἀξιωματικῶν καὶ Νοσοκόμων ἔτυχε νὰ συνδεθῶσι μετ' αὐτῶν στενωτέρω κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκστρατείας.

Καὶ τὴν μὲν παρουσίαν τῶν Κυριῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Χώρας, εἰς τὰ διάφορα Νοσοκομεῖα καὶ Θεραπευτήρια, θεωροῦμεν καὶ ἀναγκαίαν καὶ ἐπιβεβλημένην καὶ κατὰλληλον καὶ πολῦτιμον, τόσον ἐν εἰρήνῃ, ὅσον καὶ ἐν ὡρᾷ πολέμου. Ἡ βοήθεια τῶν γυναικῶν εἶνε ἐνίοτε δυσαναπλήρωτος ἐν αὐτοῖς, αἱ δὲ παρήγοροι αὐτῶν λέξεις πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς τραυματίας ἐπιγένοισι πολλάκις ἐπὶ τῶν πληγῶν αὐτῶν βάλσαμον παραμυθίας.

Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ δέον νὰ διατελῶσιν αὐταὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τῆς Στρατιωτικῆς Ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ὑπὸ καθαρῶς Στρατιωτικῆν περὶθαλίαν, ὅπως ἡ ὑπηρεσία τῶν Νοσοκομείων τούτων λειτουργῇ καλῶς. Πρωτοβουλία καὶ ἀντενέργειαι δέον νὰ ἀπαγορεύωνται αὐταῖς. Τὸ δὲ ἔργον αὐτῶν δέον νὰ περι-

οριζῆται μόνον εἰς τὴν νοσηλείαν τῶν ἀσθενῶν, τὴν βοήθειαν τῶν Ἱατρῶν ἐν τοῖς χειρουργείοις, τὴν καλὴν συντήρησιν καὶ διανομὴν τοῦ νοσηλευτικῆς ὕλικου καὶ ἱματισμοῦ τῶν πασχόντων, καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς καλῆς παρασκευῆς τῆς τροφῆς αὐτῶν.

Ταῦτα, καὶ μόνον ταῦτα δέον νὰ ὦσι τὰ ἔργα τῶν Κυριῶν ἐν τοῖς Νοσοκομείοις καὶ οὐδὲν πλέον.

Τὴν μετάβασιν ὁμοῦ αὐτῶν ἐν τοῖς πρόσω, καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰ Χειρουργεῖα, τοὺς ἀρχαίους Ὑγειονομικοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ Νοσοκομεῖα Διακομιδῆς, κρίνομεν ὅμως περιττὴν, ἀν μὴ ἐπιζήμιον διὰ τὸ Στάτεμα, καὶ διὰ πολλοὺς μὲν ἄλλους λόγους, οἷς ἀποφεύγομεν νὰ κατονομάσωμεν, ἰδίᾳ δὲ διότι ἐπάγονται δυσχερεῖαν τῇ ὑπηρεσίᾳ διὰ τὴν μεταφορὰν καὶ ἐξοικονόμησιν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς. Καὶ συνεπῶς ἠθέλομεν προτείνειν ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι εἰς οὐδεμίαν γυναῖκα ἐπιτροπῇ ἴνα μετέχη τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὑγειονομικῶν μονάδων τῶν ἐν τοῖς πρόσω στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἀλλὰ νὰ περιορίζοντα, αὐταὶ, ἀδιακρίτως ἡλικίας καὶ κοινωνικῆς τάξεως, μακρὰν τῶν πεδίων τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων.

Περαιόντες δὲ τὸ ἄσθρον ἡμῶν τούτου, ἠθέλομεν συστήσει τοῖς ἀρμοδίους, ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι ἀπαγορεύωσιν αὐταῖς τούτο διὰ τῆς διατάξεως τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐκστρατείας Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας Ἀθῆναι 6)1914 Σλ. Ν. Χμης

ΑΠΟ ΜΟΝΑΧΟΥ ΕΙΣ ΝΑΥΠΛΙΟΝ

Μετὰ τὴν ὀριστικὴν παραίτησιν τοῦ Πρίγκηπος τοῦ Κοβούργου Λεοπόλδου, ὅστις τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας Λόρδου Ἄδερνιν, εἶχεν ἐκλεχθῆ «Ἡγεμῶν Κυρίαρχος τῆς Ἑλλάδος» διὰ πρωτοκόλλου τῆς 22 Ἰανουαρίου) 3 Φεβρουαρίου 1830, αἱ τρεῖς Προστάτιδες τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεις Ἀγγλία, Γαλλία καὶ Ῥωσσία, χρώμεναι τοῦ δικαίου ματος, ὅπερ παρέσχεν αὐταῖς ἡ Γερουσία τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουλίου 1830 Διαγγέλματος αὐτῆς, προέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Ἡγεμόνος ἢ ἐκλογὴ αὐτῶν, ἣν διετύπωσαν διὰ νεωτέρου Πρωτοκόλλου ὑπὸ χρονολογίαν 1)13 Φεβρουαρίου 1832, ἔλαχεν ἐπὶ τὸν Πρίγκηπα Φρειδερίκον Ὀθωνα, δευτερότοκον υἱὸν τοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκου, ὀνομασθέντα «Βασιλεῖα τῆς Ἑλλάδος», ὅστις κατὰ τὴν εἴησαν τοῦ Πρωτοκόλλου «ἐν ταῖς περιπτώσεσιν ἐκεῖνας ἐφραίνετο συναινῶν τὰς ἐπιθυμητὰς ἰδιότητας ὑπερ πάντα ἄλλον ὑποψήφιον.»

Τὴν τοιαύτην ἐκλογὴν καθώρισεν ἐν ταῖς λεπτομερείαις αὐτῆς ἢ ἐν Λονδίῳ τῇ 25 Ἀπριλίου) 7 Μαΐου 1832 ὑπογραφεῖσα Συνθήκη μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ὡς ἐντολοδόχων τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας, ὅστις διὰ δηλώσεως ὑπὸ χρονολογίαν 15)27 Μαΐου 1832, ἔξ ὀνόματος τοῦ ἀνηλικίου αὐτοῦ υἱοῦ Ὀθωνος, ἔσπευσε νὰ ἀποδεχθῆ τὴν ἐκλογὴν ταύτην, ἐπικυρωθεῖσαν βραδύτερον καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1832 Ψηφίσματος τῆς ἐν Προνοίᾳ Ἐ' Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐτέρα Συνθήκη, ὑπογραφεῖσα ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 27 Ἰουνίου) 9 Ἰουλίου 1832 ὑπὸ τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, καθώριζε τὰ ὅρια τοῦ νεοτεύκτου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Συνεπεὶ Ψηφίσματος τῆς ἐν Προνοίᾳ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως μετὰ τὰ ἀνωτέρω γεγόμενα «ἢ Διοικητικῆ Ἐπιτροπῆ τῆς Ἑλλάδος» διὰ τῆς ἀπὸ 19 Αὐγού-

στου 1832 πράξεως αὐτῆς ἐνετείλατο εἰς τὸν Ναύαρχον Ἀνδρέαν Μιαούλην καὶ τοὺς Στρατηγούς Κώσταν Μπότσαρην καὶ Δημήτριον Πλαπούταν, ὅπως «συνελθόντες εἰς Ἐπιτροπὴν ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Βασιλευσαν τῆς Βαυαρίας καὶ προσενέγκωσι τὴν ἀφοσίωσιν καὶ ὑποταγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους πρὸς τὸν Βασίλεα αὐτοῦ Ὀθωνα.»

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιτροπῆ, ἀναχωρήσασα μετὰ σπουδῆς ἐκ Ναυπλίου, ἀφίκετο εἰς Μόναχον, ἔνθα ἐγένετο δεκτὴ μετὰ πολλῶν τιμῶν. Τῇ 24 Νοεμβρίου (6 Δεκεμβρίου) 1832 ἐν τῇ Μεγάλῃ Αἰθούσῃ τῶν Βασιλικῶν Ἀνακτόρων ἐγένετο ἡ ἐπίσημος Δεξίωσις, καθ' ἣν οἱ Ἕλληνες Ἐπιτροποὶ, φέροντες τὰς ἐθνικὰς αὐτῶν ἐνδυμασίας, προσελθόντες διὰ μέσου τῆς Βασιλικῆς φρουρᾶς καὶ τῶν Μεγιστάνων τῆς Βαυαρίας, ἐνεχείρισαν εἰς τὸν Βασίλεα τῆς Ἑλλάδος Ὀθωνα, ἰστάμενον παρὰ τῷ Πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ λοιπῇ Βασιλικῇ Οἰκογενείᾳ, τὸ ἀνωτέρω Ψήφισμα τῆς ἐν Προνοίᾳ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τὸ δι' αὐτοῦ προσφερόμενον Ἑλληνικὸν Στέμμα, ὅπερ ὁ νεαρὸς Βασιλεὺς ἀπεδέξατο ἐν ἄκρᾳ συγκινήσει. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐπισήμου ταύτης τελετῆς, ὁ Βασιλεὺς Ὀθων, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Ἐπιτροπῶν, κατήλθε τῶν Ἀνακτόρων μετὰ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ τῶν Μελῶν τῆς Ἀντιβασιλείας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ παρατεταμένου στρατοῦ καὶ πολλοῦ πλήθους, ζυμῶς ἐπευφημοῦντος.

Ἡ Βασιλικὴ συνοδεία, ἀναχωρήσασα αὐθημερὸν ἐν Μόναχῳ, κατηνθύνθη πρὸς τὴν παρὰ τὰ νότια ὄρια τῆς Βαυαρίας κομμόπολιν Ἀϊπλιγκ (Aibling), ἔνθα ἔστη Ἐνταῦθα ἡ Βασιλίσσα Θηρεσία, ἀποχωριζομένη τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, μετὰ δακρύων καὶ ἄκρας συγκινήσεως ἀπῆλθον τὴν ἐπομένην προσφώνησιν πρὸς τοὺς Ἕλληνας Ἐπιτροποὺς :

«Πρὸς Ὑμᾶς ἐμπιστεύομαι τὸ τέκνον Μου.... Ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ τιμὴ εἶνε πατροπαράδοτα καὶ ἀρχαῖα

προνόμια τοῦ Ἔθνους Σας· πλὴν Σεῖς ἐλαμπύνατε ταῦτα ἀκόμη περισσότερο. Ἡ φήμη τῶν κατορθωμάτων Σας ἔφθασεν εἰς τὰ πέρατα τοῦ Κόσμου..... Πρὸς Ὑμᾶς ἐμπιστεύομαι τὸ τέκνον Μου.... Εἶσθε πατέρες καὶ γνωρίζετε τὸ μυστήριον τοῦ μητρικοῦ φίλτρου, ὃ Γενναϊότατοι τῶν ἀνθρώπων! Ἀφῆγηθήτε εἰς τοὺς τόπους τῆς γεννήσεώς Σας μετὰ πόσης στοργῆς ἐφιλοξενήθητε εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Πατρὸς τοῦ Βασιλέως Σας!»

Ἐν τῇ κομμόπολει Ἀϊπλιγκ καὶ ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς θέσεως, καθ' ἣν ἡ Βασιλίσσα Θηρεσία ἀπεχαιρέτισε τὸν προσφιλῆ αὐτῆς Υἱὸν Ὀθωνα, ἀνηγέρθη βραδύτερον ὑπὸ τοῦ Βαυαρικοῦ λαοῦ Ἀναμνηστικὸν Μνημεῖον, «Στήλη Ὀθωνος» (Otto Saule) κληθεῖσα. Ἡ στήλη αὕτη, ὕψους ἐν ὅλῳ δέκα μέτρον, καθαρῶς γοτθικοῦ ρυθμοῦ, ἴσταται ἐπὶ βάθρῳ ἐκ τριῶν ὀκταγώνων βαθμίδων, ὧν ἡ κατωτάτη ἔχει περιμετρον δεκατεσσάρων μέτρον, σμικρυνομένη δ' ἀναλόγως πρὸς τὰ ἄνω φέρει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ὑψηλὸν ὀβελίσκον, πεποικιλμένον διὰ Γοτθικῶν ἀνθεμίων καὶ ἀπολήγοντα εἰς ὄμοιον ἀνθέμιον μετ' ὀξείας αἰχμῆς.

Ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τῆς στήλης τοῦ Ὀθωνος, ἣτις ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν πρόσοψιν τοῦ Μνημείου, ἴσταται ἐντὸς κοιλώματος (κόγχης) χαλκοῦ φυσικοῦ μεγέθους ἀγάλμα τῆς Θεομήτορος, κρατούσης ἐν ταῖς ἀγκάλας αὐτῆς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἔστειμένον.

Ἐπὶ δὲ τῆς Μεσημβρινῆς πλευρᾶς εἶναι κεχαραγμένη ἡ ἐπομένη ἐπιγραφή:

«ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ
Ο ΔΕΥΤΕΡΟΤΟΚΟΣ ΥΙΟΣ
ΟΘΩΝ

ΕΝΤΑΥΘΑ ΑΠΕΣΠΑΣΘΗ ΤΗΣ ΜΗΤΡΙΚΗΣ
ΑΓΚΑΛΗΣ, ΜΕΤΑΒΑΙΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΩΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡ ΑΥΤΗΣ ΤΗ 6η ΔΕ-
ΚΕΜΒΡΙΟΥ 1832.

Καὶ ἐπὶ τῆς Ἀρκτικῆς πλευρᾶς γέγραπται :

«Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ ΘΗΡΕΣΙΑ
ΕΧΥΣΕΝ ΕΝΤΑΥΘΑ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣΦΙΛΗ ΥΙΟΝ ΑΥΤΗΣ
ΟΘΩΝΑ
ΠΙΚΡΑ ΔΑΚΡΥΑ ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΥ
ΕΙΘΕ ΤΑΥΤΑ ΝΑ ΓΙΝΩΣΙΝ ΔΑΚΡΥΑ ΧΑΡΑΣ.»

Τέλος ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ὀψεως τοῦ Μνημείου ἀναγινώσκονται τὰ ἐπόμενα :

«ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΑΡΧΙΑΣ ΡΟΖΕΓΧΑ-Ι-Μ
ΚΑΙ ΑΙ ΕΞ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ
ΣΥΜΠΟΝΟΥΣΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΔΙΑΙΩΝΙΖΟΥΣΙΝ ΕΝΤΑΥΘΑ ΤΗΝ ΣΥΜΠΛΗ-
ΘΕΙΑΝ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ
ΑΥΤΩΝ ΜΗΤΡΙΚΗΝ ΣΤΟΡΓΗΝ.»

«1η ΙΟΥΝΙΟΥ 1835.»

Ἄμα τῇ ἀποχωρήσει τῆς Βασιλίσσης Θηρεσίας, ὁ Βασιλεὺς Ὀθων μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ, ὑπερβάς τὰ Βαυαρικὰ σύνορα, ἀφίκετο εἰς τὴν Αὐστριακὴν πόλιν Κουφσταίν, ἔνθα κατέλυσε πρὸς διανυκτερεύσιν· πλὴν τὴν ἐπιούσαν πρωΐαν ἐπανήλθεν εἰς τὸ ἐγγυὲς Βαυαρικὸν χωρίον Κιερσφφελδεν (Kiefersfelden), ὅπου ἀποχαιρέτισε τὸν προσβύτερον αὐτοῦ Ἀδελφὸν Μαξιμιλιανὸν, Διάδοχον τοῦ Βαυαρικοῦ Θρόνου. Ἐπιτῆς θέσεως ταύτης τοῦ χωρίου Κιερσφφελδεν ἀνη-

γέρθη ἐκ βάθρων Ἱερὸς Ναὸς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Ὀθωνος (Otto Kapelle), πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ ὁποῦ ἀναγινώσκειται ἡ ἐπομένη ἐπιγραφή :

«Πρὸς ἀνάμνησιν τῆς θέσεως, καθ' ἣν τῇ 6ῃ Δεκεμβρίου 1832, κατὰ τὴν ἐκ τῆς Βασιλικῆς Πρωτευούσης ὁδοποιίαν, ἀπεχαιρέτισε τὴν προσφιλῆ αὐτοῦ πατρίδα ὁ εἰς τὸν Θρόνον τῆς Ἑλλάδος κληθεὶς δευτερότοκος Βασιλικὸς Πρίγκηπος τῆς Βαυαρίας Ὀθων, ὅστις χάριν τοῦ ἀποχαιρέτιστον τούτου ἐπέστρεψε τὴν πρωΐαν τῆς ἐπιούσης ἡμέρας ἐκ Κουφσταίν μετὰ σπουδῆς εἰς τὸ Βαυαρικὸν ἔδαφος, ὠκοδόμησε δι' ἐκουσίαν ἐράνην τοῦ Βαυαρικοῦ Λαοῦ ὁ εἰς τὸν Ἁγιον Ὀθωνα καθιερωμένος οὗτος Ναὸς.»

Ὁ Ἱερὸς οὗτος Ναὸς, μήκους ἐσωτερικοῦ 10 μ. καὶ πλάτους 5, κοσμεῖται ἐπὶ μὲν τοῦ δεξιοῦ τοῖχου διὰ τῶν εἰκόνων τοῦ Ἁγίου Ὀθωνος, τῆς Ἁγίας Θηρεσίας, τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου καὶ ἀντιτύπου τῆς Παρθένου τοῦ Ραφαήλ, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ διὰ τῆς εἰκόνης τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὀθωνος ἀποχαιρέτιστον τῆς πατρικῆς οἰκογενείας ἐν τοῖς Ἀνακτόροις τοῦ Μονάχου, ἣν ἔγραψεν ἐκ τοῦ φυσικοῦ ὁ Βαυαρὸς Ζωγράφος Πέτρος Ἑσσ (Hess), αὐτὸς οὗτος, ὅστις ἔγραψε καὶ τὴν εἰκόνα τῆς πανηγυρικῆς εἰσόδου τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος εἰς Ναύπλιον τῇ 25ῃ Ἰανουαρίου 1833.

Μετὰ τὸν τελευταῖον τούτον ἀποχαιρέτισμόν ὁ Βασιλεὺς Ὀθων κατέλιπε τὸ Βαυαρικὸν ἔδαφος καὶ δι' Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας κατήλθεν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Βοηδισίου, ἔνθα, τῇ 2)14 Ἰανουαρίου 1833 ἐπέβη μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ τῶν ἀναμενόντων πολεμικῶν πλοίων τῶν τριῶν Δυνάμεων μετὰ δεκαήμερον δὲ περίπου, οὐχὶ εὐάρεστον πλοῦν, ἠτένισε τὸ πρῶτον τὰς δυτικὰς ἀκτὰς τῆς Πελοποννήσου καὶ τῇ 18)30 Ἰανουαρίου 1833 προσωρμίσθη πρὸ τῶν φρουρῶν τοῦ Ναυπλίου, τῆς Πρωτευούσης τοῦ Βασιλείου αὐτοῦ.

Ἡ ἀπόβασις τοῦ Βασιλέως εἰς Ναύπλιον καθυστέρησεν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐνεκεν τῆς συγκύσεως, ἣτις ἐπικολούθησε κατόπιν τῆς αἰτῆς γενομένης ἐν Ἀργεῖ ἐνόπλιον συρράξεως μεταξὺ τῆς Γαλλικῆς φρουρᾶς μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀτάκτων πλὴν ἐν τῷ μεταξὺ ὁ συνοδεύων τὸν Ὀθωνα Βαυαρικὸς στρατός, ἀποβάς εἰς τὴν πόλιν, κατέλαθεν ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως πάντα τὰ φρούρια τοῦ Ναυπλίου παρὰ τῶν τέως, ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ Αἰγυπτίου Καποδιστριαίου, κατεχόντων αὐτὰ Γάλλων στρατιωτῶν.

Μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Βαυαρικοῦ στρατοῦ, ὁ Βασιλεὺς Ὀθων σὺν τῇ ἀκολουθίᾳ αὐτοῦ, περὶ τὴν μεσημβριαν τῆς 25ης Ἰανουαρίου 1833, κατέλιπε τὴν φρούριον αὐτὸν Ἀγγλικὴν φρεγάταν «Μαδαγασκάρ» καὶ διὰ πολυκόπου Ἀγγλικῆς λέμβου, καπηλατομένης ὑπὸ νεαρῶν Δοκίμων, ἀπέβη εἰς τὴν μεταξὺ Τίρυνθος καὶ τῆς πόλεως Ναυπλίου προχείρους στηθεῖσαν ξυλίνην ἀποβάθραν, ἔνθα ἀπασιώς ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῶν Μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, τῶν Ὑπουργῶν καὶ πάντων τῶν ἐντέλει. Ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς Γεώργιος Κουνταριώτης, κατατιθέμενος εἰς χεῖρας τοῦ Βασιλέως τὴν ἀνατεθειμένην τῇ Διοικητικῇ Ἐπιτροπῇ Ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, προσεφώνησε τῇ Α. Μ. οὕτως :

«Μεγαλειότατε! Τὴν προστασίαν τοῦ Θρόνου θεωροῦσι πάντες οἱ Ἕλληνες ὡς τὴν ἀγκυραν τῆς σωτηρίας αὐτῶν...Ναὶ Βασιλεῦ! ἡ μακρὰ καὶ πλήρης παθιμάτων πεῖρα ἐδίδαξεν ἡμᾶς ὅτι ὁ Θρόνος εἶνε τὸ μόνον ἔρεισμα τῆς πολιτικῆς ὑπάρξεως ἡμῶν καὶ ἡ ἀσφαλεστερά ἐγγύησις τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν εὐδαιμονίας» προσέθεσε δὲ ἐν τέλει ὅτι : «ἃ μείνη ἀνεξάλειπτος εἰς τὴν μνήμην τῶν συγγόνων καὶ τῶν ἐπερ-

χομένων γενεών των Ἑλλήνων ἡ ἡμέρα αὕτη, καθ' ἣν ἡ Ἑλλάς τίθεται ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Ὁθωνος.»

Εἰς τὴν προσφώνησιν ταύτην ὁ Βασιλεὺς Ὁθων ἀπήντησε Γερμανιστὶ, «ἐκφράσας τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν μέχρι τοῦδε διαχειρίσιν τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας, ἐπικαλεσθεὶς ἅμα τὴν εὐκρινῆ συνδρομὴν τῶν ἐγκριτοτέρων πολιτῶν πρὸς ἀνακούφισιν τῆς δεινοπαθοῦσης πατρίδος.» Μετὰ τοῦτο, ἐπιβὰς λευκοῦ ἵππου καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τέλει καὶ ἀπειροῦ λαοῦ, ζωηρῶς ἐπευφημοῦντος, εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ναυπλίου διὰ τῆς μεγάλης Πύλης τῆς Ξηρᾶς καὶ κατηνύνη εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ὁποίου ὁ Μητροπολίτης Κορίνθου Κύριλλος μετὰ παντὸς τοῦ Κλήρου ὑποδέχεται τὸν Βασιλέα καὶ προτείνων αὐτῷ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον πρὸς ἀσπασμὸν, λέγει :

«Μεγαλειότατε ! Ὁ Κλῆρος τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδιαιτέρως τὸ Ἱερατεῖον τῆς πόλεως ταύτης μετὰ τῶν παρεπιδημούντων ἐν αὐτῇ Ἀρχιερέων, τῶν ἐν Χριστῷ συναδέλφων μου, ἐκφράζονται πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα διὰ στόματός μου τὴν ἀγαλλίαν αὐτῶν διότι ἠξιώθησαν νὰ δοξολογήσωσιν τὸν Ὑψιστον σήμερον εἰς τὸν Ἱερὸν τούτων Ναὸν διὰ τὴν ἐπ' αἰσίοις ἀφίξιν τῆς Ὑ. Μ., τοῦ πρώτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸ ἀρτισύστατον τοῦτο Βασιλείον, ἔξαιτούμενοι θεοδὸν ἅπαντες ὑπὲρ τῆς Α. Μ. ζωῆν πολυχρόνιον, κράτος ἀμαχον καὶ εὐδαιμονίαν ἀνεπηρέαστον.»

Εἰς τὴν προσφώνησιν ταύτην ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησεν οὕτως :

«Τὰ αἰσθήματα, Κύριε Μητροπολίτα, τὰ ὁποῖα Μοὶ ἐξεφράσατε, Μοὶ εἶνε εἰς ὑπερβολὴν εὐάρεστα. Εἴμαι ἑσωτερικῶς πεπεισμένος, ὅτι εὐτυχία, οὔτε κοινὴ τοῦ Κράτους, οὔτε ἰδίᾳ ἐκάστου πολίτου δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ ἀληθοῦς εὐσεβείας. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία δύναται νὰ εἶνε θεβαιότατη ὅτι θέλει ἔχει εἰς πᾶσαν περίστασιν τὴν πλήρη ὑπεράσπισίν Μου. Σὺ δὲ, Κύριε Μητροπολίτα, καὶ ὁ λοιπὸς Κλῆρος τοῦ Βασιλείου Μου, θέλετε, καθὼς εἶμαι βέβαιος, ἐργασθῆ ὁμοφώνως μετ' Ἐμοῦ εἰς τὸ κοινὸν καλόν.»

Μετὰ τὴν ἀπάντησιν ταύτην ὁ Βασιλεὺς Ὁθων εἰσῆλθεν εὐλαβῶς εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν καὶ, στὰς πρὸ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἰδρυθέντος Βασ. Θρόνου, ἠκροάσθη μετὰ κατανύξεως τὴν Ἱερὰν Δοξολογίαν καὶ τὸν Λόγον, ὃν ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος ἐξεφώνησεν ὁ Ἱεροκλήρουξ Ἰωάννου μετ' ὃ ἐδέχθη τὸν ὄρκον τῆς Πίστεως πάντων τῶν ἐν τέλει, ἀπαγγελλόμενον ὑψηλῇ τῇ φωνῇ ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κορίνθου Κυρίλλου καὶ εἶτα, ψαλέντος τοῦ Πολυχρονισμοῦ, ἐξῆλθε τοῦ Ναοῦ καὶ κατηνύνη εἰς τὰ κατὰ τὴν πλατεῖαν τῶν Τριῶν Ναυάρχων Ἀνάκτορα τοῦ Κυβερνήτου, ἐνθουσιάζων ἐπευφημούμενος καὶ ραινούμενος δι' ἀνθέων ὑπὸ τοῦ ἀσπικτικῶς πλημμυροῦντος τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ τοὺς ἐξώστας τῶν οἰκίων λαοῦ.

MIX. Γ. ΛΑΜΠΡΥΝΙΑΔΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ *

ΤΟ ΑΡΧΕΙΟΦΥΛΑΚΕΙΟΝ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 80 τεύχους)

Χάριν περιεργείας, ἀναγράφωμεν τρεῖς ληξιαρχικὰς πράξεις ἐκ τῶν, συνεπέαι τῆς ἀνωτέρω διαταγῆς, σχηματισθέντων ληξιαρχ. βιβλίων. Σημειωτέον, ὅτι καὶ πρὸ τῆς διαταγῆς ταύτης, κατόπιν θεβαίως προγενεστερᾶς διαταγῆς, ὑπῆρχον ληξιαρχ. βιβλία ναῶν, ἀλλὰ τῶν πλείστων ἦσαν ἐν ἀταξίᾳ, πλὴν τῶν τοῦ λατινικοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μάρκου, τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχαιότερα ληξιαρχικὴ βαπτιστήριος πράξις ἀνάγεται εἰς τὸ ἔτος 1597 Σ)θρίου 6η.

(Ἐκ τοῦ βιβλ. Α' τοῦ ἐν τῇ πόλει ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως ἔξαχθέν.)

— «1705 Φεβρουαρίου 10. Ἐβάπτισα ἐγὼ Σάββας ἱερεὺς ὁ Ρωμαντζιάς, ὁ κάτω ὑπογεγραμμένος ἐφημέριος τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ Ἀναλήψεως ἕνα παιδί θηλυκὸ τοῦ μρ. φραντζήσκου θεριανοῦ, γεννημένον ἀπὸ τὴν γαλαντίαν θαλασσινοπούλα, ἦτο χρονῶν ἐνοῦ, ἦσαν ἀνάδοχοι ἡ πανώρηθα θαλασινῆ καὶ μανόλης ὁ ξένος, ὀνόματι Μαργαρίτα.»

— «1705 νοεμβρίου 14 δεκατέσσερες ἐνταφίασα εἰς τὸν μαρὸντα ναὸν τῆς θείας ἀναλήψεως τῆς ἐφημερίας μου τὴν ποτὲ κυράτῃα παρχαλία μουκαίτη καὶ γυνὴ τοῦ μισέρι νικολοῦ μινιάτη.»

— «1705 ὀκτωβρίου 21 εἴκοσι μία ἀρραβωνίασα τὸν μισέρι φραντζήσκο φραντζή τοῦ γιόγου ἀνταμῶς μετὰ τὴν κυράτῃα διαμάντω θυγάτηρ τοῦ ποτὲ ἀλέξανδρου μονόπολι. ἦτον ἀνάδοχος ὁ μισέρι νικολὸς παβιέλος τοῦ ποτὲ δήμου καὶ εἰς γάμον πρώτον.»

Θέλουσα ἡ Κυβέρνησις νὰ ἔχη σαφῆ σημεῖωσιν πασῶν τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων τῶν πολιτῶν, ἕνεκα τῶν ἀνωμαλιῶν, αἱ ὁποῖαι συχνὰ ἀπῆντων εἰς τὰ βιβλία τῶν ναῶν, ὅπου κατεγράφοντο ὑπὸ τῶν ἐκαστο-

ἐφημερίων, καὶ διὰ τὰς ὁποίας ἀνωμαλίας ἐπηρεάζοντο, συχνὰ ἐπιβλαβεῖς συνέπειαι καὶ πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν ἀταξιῶν τούτων, ἀπεφάσισε τῇ 14ῃ Μαΐου 1829, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Τοποτηρητοῦ, νὰ παρακαλέσῃ τὴν Προϊσταμένην Ἐκκλ. Ἀρχὴν, ὅπως διατάξῃ τοὺς ἐφημερίους τῶν ναῶν, τῆς τῆς πόλεως, ἐξοχῆς καὶ μονῶν, ὅπως εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ὑποβάλλωσιν ἀνελλιπῶς πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Θρησκείας δημοτικῶν Γραφείων ἀντίγραφα κεκυρωμένα διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ὄλων τῶν ληξιαρχ. πράξεων, ὅσαι μεταξὺ τῶν ἐνοριτῶν καὶ ἀδελφῶν τῶν ναῶν καθ' ἕκαστον μῆνα συνδίδουν. Ἐπίσης νὰ παρακληθῆ τὸ αὐτὸ γραφεῖον νὰ δέχηται τ' ἀντίγραφα ταῦτα, σημειοῦν ἐν ἐκάστῳ τὸν χρόνον τῆς παρουσιάσεως κατ' ἀύξοντα ἀριθμὸν. (*)

Καίτοι ὁμως ἡ Κυβέρνησις πολλὰ ἔλαβε μέτρα πρὸς παρεμπόδισιν τῆς εἰς τὰ ληξιαρχ. βιβλία ἐπικρατούσης ἀταξίας καὶ συγχύσεως ἐκ μέρους τῶν ἐφημερίων καὶ τῶν ἐντεῦθεν καταχρήσεων, ἐν τούτοις ὁ ἐπὶ τῆς Θρησκείας ἐπιτετραμμένος ἀρχων ἐσχημάτισε τῇ 20 Δεκεμβρίου 1834 νέον ἐκ 13 ἀρθρῶν Κανονισμὸν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τούτου, πολλοὶ τῶν ἐφημερίων παρημέλουν νὰ παρουσιάζωσι κατὰ μῆνα τ' ἀντίγραφα τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Θρησκείας Γραφεῖον, τοῦθ' ὅπερ ἠνάγκασε τὸν τότε ἔξαρχον Ζακύνθου, Διονύσιον, ν' ἀπολύσῃ ἐγκύκλιον ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1835, δι' ἧς ὑπερεσπέντο οἱ ἐφημεριοὶ ἐπὶ ποινῇ δύο δισηλῶν νὰ προσάγωσι κατὰ μῆνα τ' ἀντίγραφα ταῦτα ὡς ἀνωτέρω.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν, ἕνεκα τῆς κλασικῆς ἀμαθείας πολ-

λῶν ἐφημερίων, αἱ ληξιαρχ. πράξεις ἐσχηματίζοντο παραδιδόμενα ἀτάκτως καὶ ἀμελῶς. Πολλὰκις τὰ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία ἔχοντο, ὄχι σπανίως εὐρέθησαν εἰς αὐτὰ φύλλα ἑλληνικὰ ἢ ἐσχιόμενα, ἄλλοτε παρετηροῦντο ἀριθμοὶ ἢ ὀνόματα ἐσθεβόμενα καὶ παραπεποιημένα, πολλὰ δ' ἐντεῦθεν καὶ παρατεταμένα ἐπροκαλοῦντο δίκαι. Σήμερον ἀκόμη πολλὰ τῶν βιβλίων τούτων παρατηροῦνται εἰς ἀθλιεστάτην κατάστασιν, δυνάμενην ν' ἀποβῆ αἰτία πολλῶν καταχρήσεων καὶ κατηγοριῶν, ἐπὶ μεγίστῃ ζημίᾳ τῶν πολιτῶν. Διὸ καὶ ἐκρίθη καλὸν νὰ ζητηθῆ τῇ 12 Ἰουλίου 1842 παρὰ τοῦ Ὑπάρχου Ζακύνθου, ὅπως ὅλα τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τῶν ναῶν τῆς νήσου κατατεθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Δημαρχίας καὶ ἐκείθεν εἰς τὸ Ἀρχικεῖον, ὅπου ὁ καθέστις θὰ ἤδύνατο εὐκόλως ν' ἀποτεινῆται ζητῶν ἀντίγραφα, κατὰ τὰ διατεταγμένα.

Κατὰ τὸ μεταρρυθμιστὸν 61ον ἀρθρον τοῦ Πολ. Κώδικος, ὅσαι γεννήσεις ἀνηγγέλλοντο μετὰ τὴν εἰς τὸ 60 ἀρθρον ὠρισμένην προθεσίαν διεβιάζοντο παρὰ τοῦ Ληξιαρχου εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον, ὅπως ἐκεῖνο ἀποφασίσῃ περὶ τούτου. Συνέβαινε λοιπὸν, ὥστε αἱ τοιαῦται κέπροθεσμοὶ γενν. πράξεις, αἱ μὴ καταχωριζόμεναι ἐν τοῖς ληξιαρχ. βιβλίοις, εἴμῃ ἀφοῦ διεβιάζοντο πρὸς τὸν Ληξιαρχον μετὰ τῆς σχετικῆς πράξεως, νὰ μένωσιν ἀρκετὸν χρόνον εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον. Καὶ ναὶ μὲν ὁ νόμος δὲν ὠρίζετο προθεσίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας τὸ Δικαστήριον ὄφειλε νὰ ἐπιστρέφῃ τὰς πράξεις ταύτας, οὐχ ἦτον ὁ ὀρθὸς λόγος ἀπῆται νὰ μὴ μένωσιν αὐταὶ ἐπ' ἀπειρον εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον καὶ ἐπομένως νὰ μένωσιν ἀνοικτὰ τὰ ληξιαρχ. βιβλία. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1853, ὁ Ληξιαρχος ἐγνωρίσει δι' ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι εὐρίσκοντο παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ γεννητ. πράξεις σταλείσαι τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1849 παρὰ τοῦ τότε Ληξιαρχου καὶ ἀνερχόμεναι μέχρι τῆς 21 Ἰανουαρίου 1853 εἰς 1324 περίπου, τὸ ἄτοπον δὲ τοῦτο ὄχι μόνον ἐπροξένει μεγίστην σύγχυσιν εἰς τοὺς κατὰ καιρὸν αἰτοῦντας ἀντίγραφα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ μὴ εὐρίσκόμεναι κατὰ χρονο-

λογικὴν τάξιν, διέτρεχον ἅμα τὸν κίνδυνον τῆς ἀπολείας. Ὁ τότε Ὑπαρχος ἐξήτησε διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1853 ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὸ Πρωτοδικεῖον τὴν θεραπείαν τοῦ ἀτόπου τούτου, ἀλλ' οὐδεμία ἐλήφθη ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρόνοια.

Κατὰ τὰ ἀρθρα 44 καὶ 45 τοῦ αὐτοῦ Ἰουνίου Πολιτικοῦ Κώδικος, αἱ ληξιαρχ. πράξεις, προσαγόμεναι ὑπὸ τῶν ἐφημερίων παρὰ τῷ Ληξιαρχεῖῳ, ἔδει νὰ μεταγράφωνται εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλία, εἰς διπλοῦν συντασσόμενα, ἔχοντα ἐπισημότητα διὰ τῆς ἐν ἐκάστῳ φύλλῳ ὑπογραφῆς τοῦ Ὑπάρχου, καὶ τὰ ὁποῖα ἔδει νὰ κλειῶνται καὶ νὰ ὑπογράφωνται παρὰ τοῦ Ληξιαρχου κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους καὶ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, νὰ κατατίθενται τὸ μὲν παρὰ τῷ Ἀρχικεῖῳ, τὸ δὲ παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ. Πλὴν τούτου, κατὰ τὸ 57ον ἀρθρον τοῦ αὐτοῦ Κώδικος, ὁ Ἐξαγγελεὺς ὄφειλε νὰ θεβαιώη τὴν κατάστασιν τῶν βιβλίων τούτων, ὅταν ἐναπετίθεντο ἐν τῷ Πρωτοδικεῖῳ. Ἐκ τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρ. 1856 ἐγγράφου τοῦ Ἐξαγγελεὺς Φρ. Τζουλάτη πρὸς τὸν Ὑπαρχον, γίνεται γνωστὸν, ὅτι ὄχι μόνον τὰ βιβλία τοῦ 1855 δὲν ἐναπετέθησαν ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου εἰς τε τὸ Ἀρχικεῖον καὶ Πρωτοδικεῖον, ἀλλ' ὅτι οὐδ' ἀπὸ τοῦ 1853 ἐγένετο τοιαύτη ἐναπόθεσις, ἐπὶ πλέον δὲ, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης οὐδεμία πράξις μετεγράφη εἰς τὰ ληξιαρχ. βιβλία, ἐκτὸς τινασιν τοῦ 1854, καὶ ὅτι πάντα τὰ βιβλία ταῦτα ἔμεινον ἀνυπόγραφα. Καὶ ἐδικαιολογήθη μὲν ὁ τότε Ἀρχικεῖος, ὅτι οὕτως ἀμεταγράπτως ἔλαβε τὰς ληξ. πράξεις καὶ ἀνυπόγραφα τὰ βιβλία ὑπὸ τῶν προκατόχων του καὶ ὅτι, ἕνεκα ἐλλείψεως ἀποχρωῶντος ἀριθμοῦ βοηθῶν καὶ τῆς ἐνοκήψεως τῆς χολέρας, ἡ μέχρι τότε ἐργασία ἔμεινε ἀνεπεραιώτως, ἀλλὰ πρὸ τῆς τοιαύτης καταστάσεως, μηδασμῶς χορηγούσης ἀσφάλειαν πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους πολίτας, ἠγαγκάσθη ὁ αὐτὸς Ἐξαγγελεὺς νὰ ὑποβάλλῃ πάντα ταῦτα ὑπὸ τὴν διάσκεψιν τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως αὕτη διατάξῃ τὰ δέοντα.

(Ἔπεται συνέχεια)

Α. Ζώης

Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΡΟΤΣΙΛΔΕΙΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

6ον. Ἐἴς φωνάξ. Κομωδία εἰς πράξεις τρεῖς. Ἐξ ὄλων τῶν ὑποβληθέντων ἔργων εἶνε τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον περιεβλήθη τὸν χαρακτήρα τῆς κομωδίας. Κατὰ τὸ λέγειν τοῦ ἰδίου συγγραφέως, ἀπὸ τῶν μακρῶν πατριωτικῶν «Τιράντων» προτιμήθη ὁ τύπος τῆς «Κομεντί» μετὰ τὴν ἐναλλαγὴν φωνῶν καὶ σοβαρῶν σκηνῶν, πρὸς ἀνακούφισιν καὶ τέρψιν ταυτοχρόνως τοῦ θεατοῦ. Τὸ ἔργον ἀναμφισβητήτως ἀποδεικνύει ἐμπειρίαν δραματικὴν καὶ γνώσιν τῶν ὄρων τοῦ θεάτρον, ἃν καὶ παρατηρεῖται χαλαρότης τις εἰς τὴν ὄλην δράσιν τῆς κομωδίας.

7ον. Ἐἴς Πατρός τε καὶ μητρός καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων, τιμώτερον ἐστὶν ἡ Πατρίς. Δράμα εἰς πράξεις τρεῖς. Ἡ Φανή, κόρη ἐνὸς συνταγματάρχου, παρενρίσκειται εἰς τὸ στρατόπεδον ὡς νοσοκόμος, ὅπου συναντᾶται μετὰ τὸν στρατιώτην Ἀρην Τυρταῖον, στρατιώτην ἑθελοντὴν ἐξ Ἀμερικῆς, καταγόμενον ἐκ Μακεδονίας· αὐτὸς εἶνε ἀνδρεῖος καὶ ἀτρόμητος καὶ ποιητὴς τὴν ψυχὴν, ἐμψυχώνει τοὺς συναδέλφους του μετὰ ἐνθουσιώδη πατριωτικὰ ἄσματα. Ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀρην, Χρυσούλα, ἀγαπᾷ τὸν ἑθελοντὴν Τάσον, ἀδελφὸν τῆς Φανῆς, ἃν καὶ ἀγαπῶνται σχεδὸν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς συναντήσεώς των, εὐρίσκονται εἰς διαρκὴ ἔριδα πρὸς ἀλλήλους· τέλος ὁμως ἐξομολογοῦνται τὸν ἔρωτά των.

Περὶ τὴν διπλὴν ταύτην ἐρωτικὴν πλοκὴν στρέφεται ἡ

ὄλη δρᾶσις, τοῦ πολέμου τιθεμένου τρόπον τινὰ εἰς δευτέρω μοῖραν. Ὁ διάλογος γενικῶς εἶνε ῥέων καὶ ὁμαλῆς καὶ εἰς πολλὰς σκηνὰς ἐκδηλοῦνται αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα διατυπώνονται μετὰ συγκίνησιν καὶ ψυχικὴν ἔξαρσιν παρατηροῦνται ἐν τούτοις πολλὰ ἀφαισθητικὰ ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν λεγομένων καὶ ἰδίως ἕνεκα τῆς διαφορᾶς τῆς κοινωνικῆς καὶ ἱεραρχικῆς, ἣτις ὑπάρχει μετὰ τῶν διαλεγόμενων προσώπων· ἀφίσχος ἐπίσης κρίνεται ὁ χαρακτήρ τῆς Φανῆς, ὑπερβολικὸς δὲ καὶ ἀδικαιολόγητος ὁ ἐρεθισμὸς αὐτῆς, ὅστις ὑποκρίπτει τὸν σφοδρὸν πρὸς ἄλλοις στρατιωτῶν ἔρωτά της· τέλος ἡ ἐπινοήσις τοῦ ἐνόχου ἔρωτος τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἦρωτος μετὰ τὸν ἑθελοντὴν, ὅστις κατὰ τὰ ἄλλα δείκνυται ἐνθουσιῶδες ἄνθρωπος, καὶ ἄσχοπος εἶνε καὶ παντελῶς ἀψυχολόγητος.

8ον. Ἐἴς Νέμεσις. Δράμα τρίπρακτον. Ἡ ὑπόθεσις ἀρκυτὰ δεξιῶς πλεκομένη, ἐλήφθη ἐκ τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου· περιέχει ὁμως π λ ε ἰ σ τ α ς δ σ α ς ἀπῆθανότητας καὶ ὑπερβολικὴν ρομαντικότητα. Τὸ τέλος τοῦ δράματος ἰδίως εἶνε παντελῶς φαντασιώδες, καθ' ὃ ἐμφανίζεται ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ τὸ Ἐπιτελεῖόν Του, μετ' οὗ διαλέγεται κατὰ τρόπον ὄλων ἀπῆθανον. Τὸ δράμα διαπνέεται ἀναντηρῆτως ὑπὸ αἰσθήματος ἀγνοῦ πατριωτισμοῦ, πλὴν αἱ συχνὰς ἐπαναλαμβάνόμενα παντοειδεῖς ὑβρεῖς κατὰ τῶν Βουλγάρων, εἶνε ὑπερβολικαὶ καὶ ἀφάνεται ὡς νὰ σκοποῖται μᾶλλον τὴν ἔξαρσιν λαϊκοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

(*) Libro Processi Verbalis 1828-1829 page 184.

πρώτου ηρωϊσμοῦ τοῦ φίλου καὶ συμμάχου Σερβικοῦ Στρατοῦ. Ἡ Γαλλία, ἡ προσφιλεῖς χώρα εἰς κάθε Ἑλληνικὴν ψυχὴν, καὶ ἡ λεοντόθυμος Ἀγγλία, περισφιγούσα τὴν Γερμανίαν, ἀγωνιζόμενα νὰ καταστήσωσιν ὅσον ὀλίγον τε ἀκίνδυνον τὸν Γερμανισμόν, ποῦ μὲ τὴν ἀκατάβλητον ὀρμὴν μάχεται εἰς ὅλα τὰ ἐχθρικά μέτωπα. Ποίος ὁ νικητὴς, ἀκόμη ἀδηλόν. Τίς θ' ἀντίσχη πλείοτερον καὶ τίνας ἐκλήξεις μᾶς ἐπιφυλάσσει ἡ αἰῶν, ἄγνωστον. Δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας εὐχταῖον θὰ ἦτο μία ταχεία καὶ ἐντιμὸς εἰρήνη δι' ὅλους τοὺς ἐμπολέμους Λαοὺς, διότι ἐφ' ὅσον αὐτὴ ἡ ἐκκρεμότης ἐξακολουθεῖ, κινδυνεύομεν νὰ κακοδαιμονίσωμεν ἢ νὰ δοκιμάσωμεν καὶ πάλιν τοῦ πολέμου τὰς σιφηφράς, τραυματινοὶ ὑπὸ τῆς Γερμανοκρατομένης Τουρκίας τοὺς παλληκαριστοὺς καὶ τῆς ἀπίστοι Βουλγαρίας τοὺς λεονταρισμοὺς.

Δ. Α. Ζ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

Τὰ δύο Γερμανικά θωρηκτά, τὰ «Μπρεσλιόν» καὶ «Γκαϊμπεν», τὰ καταφυγόντα διὰ τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελλίων εἰς λιμένας τῆς Τουρκίας καὶ παραδοθέντα πλέον εἰς αὐτὴν, μετωνομάσθησαν εἰς «Σελήμ» καὶ «Μιτυλήνη».

— Εἰς τὴν Βαρσοβίαν ἐσηματίσθη Ἑθνικὴ Πολωνικὴ Κυβέρνησις, συμπαθῶς διακειμένη πρὸς τοὺς Γερμανοὺς καὶ Αὐστριακοὺς.

— Εἰς τὴν Δούμην μία περικοτὴ Αὐτοκρατορικῆς διακηρύξεως, ἀναγνωσθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἐπροκάλεσε φρενητιώδη ἐπεσηφίμια τῶν βουλευτῶν, οἱ ὅποιοι ὄρθιοι ἐψάλλον τὸν ἔθνικόν ἕμνον.

— Ἴδου ἡ περικοπή:

— Ο πόλεμος κηρύχθηκε ὑπὸ τῆς Αὐστρίας θὰ ἐξερχίση τοὺς Ρώσους ὡς ἓν άτομον μὲ τὴν σπάθην εἰς τὰς χεῖρας καὶ τὸν Σαίρον εἰς τὴν καρδίαν.

— Οἱ Βερολινεῖς ἐπανηγγύρισαν μὲ ἐξαιρετικὸν ἐνθουσιασμόν τὴν ἀλασίαν τῆς Λιέγης.

— Τὴν εἰδήσιν μετέδωκεν ὁ ἴδιος ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου Στρατηγὸς Μόλτκε διερχόμενος ἐπ' αὐτοκινήσει τὴν λεωφόρον τῶν Φιλλυρῶν.

— Καὶ εἰς τὴν Βιέννην ἐώρτασαν τὸ γεγονός ἐπίσης ἐνθουσιωδῶς.

— Ο Μέγας Δούξ Νικολαὸς, ἀρχιστράτηγος τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ ἀπηύθυνεν ἐκκλησίαν πρὸς τοὺς Πολωνοὺς.

— Δι' αὐτῆς ὑπόσχηται εἰς τὸν Πολωνικὸν Λαὸν ἔνωσιν τῆς διατεταχισμένης Πολωνίας καὶ Ἀυτονομίαν ὑπὸ τὸ σκήπτρον τοῦ Τσαίρου.

— Θὰ ἔχη οὕτω καὶ μερικὰ ἀγαθὰ ὁ πόλεμος οὐτός.

— Εἰς τὸν πόλεμον ἔχουν λάβει μέρος ὅλοι οἱ Βασιλευόντες Ἡγεμόνες τῶν διαφόρων ἡγεμονικῶν κρατῶν καὶ ὅλοι οἱ Πρίγκιπες, οἱ καταγόμενοι ἀπὸ Βασιλικῆς Οἰκογενείας. Ἐπίσης ὅλοι οἱ υἱοὶ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας.

— Ὁ Βελγικὸς στρατὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ 2,153 Ἀξιωματικῶν, 98,000 ὀπλίτας, 22,000 ἵππους καὶ 2,172 ὄχηματα καὶ πυροβόλα.

— Καὶ τοῦτο διότι ἔχει στρατολογικὴν νομοθεσίαν ἐλλειπστάτην.

— Ἄν οἱ στρατολογικοὶ τοῦ νόμοι ἦσαν πληροστεροί, ἠδύνατο νὰ ἔχη ἐξαπλασίαν δύναμιν πρωτίστης τάξεως.

— Ὁ Σοσιαλιστὴς βουλευτὴς Ἔρμαν Βένδελ, ὁ ὁποῖος ὁμιλῶν εἰς τὸ Ράιχσταγ, ἐβροντοφώνησε «Ζήτω ἡ Γαλλία», προσήλθε νὰ ἀπρητησῇ ὡς ἐδελοντῆς εἰς τὸν Γερμανικὸν στρατόν.

— Εἰς τὸν Δούκα τῆς Ὁρλεάνης, ἀπαιτητὴν τοῦ θρόνου τῆς Γαλλίας, δὲν ἐπετροπή ἡ κατατάξις του εἰς τὸν Γαλλικὸν στρατόν.

— Ὡς ἐκ τούτου ἐστερήθη τῆς τιμῆς νὰ προτάξῃ τὰ στήθη του ὑπὲρ τῆς κινδυνεύουσας πατρίδος του.

— Οἱ Γαλλικοὶ νόμοι ἀπαγορεύουν εἰς τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν, αἰτινες ἐβασίλευσάν ποτε εἰς τὴν Γαλλίαν, νὰ κατατάσσονται εἰς τὸν στρατόν.

— Ὡς ἐκ τούτου οὐδεὶς μάχεται σήμερον ἐκ τῶν ἐκ Βασιλικῆς αἵματος καταγομένων Γάλλων Πρωγκήπων εἰς τὰς τάξεις τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ.

— Ὁ Δούξ τοῦ Ὁλεάν ἐζήτησε νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸν Ἀγγλικὸν στρατόν.

— Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπέρριψε τὴν πρότασίν του.

— Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀγγλίας ἐδικαιολόγησε πρὸς τὸν Δούκα τὴν ἀρνήσιν ταύτην.

— Ὁ Ἀρχικαὶσάρχης τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον, σὶρ Τζῶν Τζέλλικ, εἶνε περιφημὸς πυροβολητῆς.

— Καὶ ὅμως μέχρι σήμερον ἐλαχίστας ἐπιτυχίας ἔχει νὰ ἐπίδειξῃ ὁ Ἀγγλικὸς στόλος.

— Ἀπέθανεν ὁ Πάπας Πῖος ὁ 10ος, ἀντικαταστάτης του δὲ ἐξελέγη ὁ Καρδινάλιος τῆς Βολωνίας Ντέλλ-Κιέζα, ὑπὸ τὸν τίτλον Πάπας Βικέντιος.

— Ὁ θάνατός του ὀφείλεται εἰς τὰς συγκινήσεις τοῦ πολέμου.

— Εἰς τὸ περίφημον Ἀνάκτορον τῆς Μόσχας, τὸ Κρεμλίνον, ἐγένετο λιτανεῖα ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Τσαίρου, τῶν Προέσβων Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ ὄλων τῶν ἐν τέλει.

— Ὁ Τσαίρος, ἀπαντῶν εἰς προσφύνησιν, ὡμίλησε μὲ πολλὴν θέρμη καὶ νύχηθῃ ὑπὲρ τῆς νίκης τῶν Ρωσικῶν ὀπλων.

— Βραδύτερον ὁ Τσαίρος ἐπεσκέφη αὐτοπροσώπως τὰ πεδία τῶν μαχῶν, καὶ ἐνέπνευσε μέγιστον θάρρος εἰς τὰ μαχόμενα στρατεύματα.

— Ἐφόρεσε στολὴν πολεμικὴν ἀπλοῦ στρατιώτου καὶ διένεμνε τὴν εἰκόνα του εἰς κάθε στρατιώτην πολεμιστῆν.

— Ἡ Γερμανία συνεχέντρωσε κατὰ τὰς πρώτας 5 ἡμέρας τῆς ἐπιστρατεύσεως 6 ἑκατομμύρια στρατοῦ.

— Οἱ Γερμανοὶ εὐθὺς ὡς κατέλαβον τὰς Βρυξέλλας, ἐπέβαλον εἰς τοὺς κατοίκους 200,000,000 πολεμικὴν εἰσφορὰν!

— Ὁ τέως Ἡγεμὼν τῆς Ἀλβανίας, Πρίγκιψ τοῦ Βηθ, ἐγκατέλειπε τὴν χώραν του καὶ ἀνέλαβε ὑπηρεσίαν εἰς τὸν Γερμανικὸν στρατόν.

— Μὲ τὸν βαθμὸν Ταγματάρχου προσεκολλήθη εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον.

— Αἱ μεγαλείτεροι πόλεις τῶν ἐμπολέμων Κρατῶν ἀπεφάσισαν ν' ἀλλάξουν τὰ ὀνόματα τῶν ὁδῶν, ποῦ ἀνήκουν εἰς ἐχθρικάς χώρας!

— Ἐκδίκησις σοφωτάτη!

— Ἡ Πετρούπολις ἀπὸ Πετερσμπουργ μετωνομάσθη κατ' ἀπόφασιν τοῦ Τσαίρου εἰς Πέτρογκραδ.

— Ἡ παλαιὰ ὀνομασία εἶχε κατὰ τὴν Γερμανικὴν καὶ ἔπρεπε νὰ ἐξαλειφθῇ!

— Οἱ Παριεῖς ἐγκατελείφθησαν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας καὶ τὴν Κυβέρνησιν.

— Τὸ διπλωματικὸν Σώμα καὶ οἱ ἐπίσημοι ἐγκατεστάθησαν εἰς Μπορντό.

— Πλείστα μέτρα ἐλήφθησαν διὰ τὰ ἀριστουργήματα τῶν Μουσείων ἐξ ἐνδεχομένης ἐπιδρομῆς τοῦ ἐχθροῦ.

— Ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου ἐκρύβη ἐντὸς δωματίου, ἀποτελουμένου ἐξ ὀλοκλήρου ἐκ χαλκοῦ.

— Ἡ «Νίκη τῆς Σαμοθράκης» ἐκρύβη εἰς τεθωρακισμένον δωμάτιον τοῦ Μουσείου.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας

Ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας

— Ἡ «Ζοκόντα» εἰς ἓν σκοτεινὸν ὑπόγειον.

— Ἐπὶ τῶν Μουσείων δὲ ἐν γένει ὑπόθησαν τεράστια σημάδια μὲ τὸν Ἑρμῆσιν Σταυρὸν.

— Οἱ Γερμανοὶ ὅμως ἀεροπόροι δὲν συγκρατοῦνται ἀπὸ τίποτε.

— Τὰ βλήματα τῶν τῶν ὀπλιτῶν ἐναντίον καὶ αὐτῆς τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων.

— Ἐπληρώθη ὁ ὑστερότοκος υἱὸς τοῦ Γουλιέλμου Βασιλοπάως Ἰωακείμ.

— Ἐπίσης ἠσθένησεν καὶ ὁ Ἔιτελ.

— Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας παρητήθη ἐπισημῶν τῶν Ναυτικῶν καὶ Στρατοκωτικῶν βαθμῶν, τοὺς ὁποίους τοῦ εἶχεν ἀπονεύμῃ ἡ Ἀγγλία.

— Ὁ Τουρπὴν, ὁ ἐφευρέτης τῆς μελανίτιδος, ἐφεύρε νέαν ἐκρηκτικὴν ὕλην, διὰ τῆς ὁποίας φονεῖται κάθε ζῶτικὴ ὑπαρξὴν εἰς ἀκτίνα 300 μέτρων!

— Ὁ ἱστορικὸς καθηδρικός Ναὸς τῶν Ρημῶν, ἀμιστοῦργημα Γοτθικῆς Μεσαιωνικῆς τέχνης, ὑπέστη μεγίστας καταστροφὰς ἀπὸ τὸ Γερμανικὸν πυροβολικόν.

— Οἱ καλλιτεχνικοὶ κύκλοι τοῦ κόσμου δδύρονται καὶ διαμαρτύρονται διὰ τὴν ἀποτολημθεῖσαν βαρβαρότητα.

— Ἐτραυματίσθη ὁ Πρίγκιψ Γεώργιος τῆς Σερβίας.

— Εἶνε ὁ τέως Διάδοχος τοῦ Σερβικοῦ θρόνου, πα-

ρατηθεὶς λόγω τοῦ αὐτιθάσου χαρακτήρος του.

— 50,000 Ἰνδικῶν στρατοῦ μάχονται εἰς τὸ πλευρὸν τῶν συμμάχων.

— Διεδόθη, ὅτι ἐφρονεῖται ὁ τόσον ἀγαπητὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα στρατηγὸς Ἐντου.

— Ἐξεδηλώθη ἐπὶ τούτῳ εὐλικρινὴς θλίψις.

— Εὐτυχῶς διεψεύσθη ἡ εἰδήσις.

— Εἰς τὰς 11 τοῦ π. μηνὸς τὸ Γερμανικὸν Ναυτικὸν ἐσημείωσε πρώτης τάξεως πολεμικὴν ἐπιτυχίαν.

— Δι' ὑποβρυχίου πλοίου ἐκερπίλλισε καὶ ἐβύθησε τὰ Ἀγγλικά πολεμικά «Ἀμπουκίρ», «Χόγκ» καὶ «Γκρεσού».

— Οἱ ἀδελφοὶ Μπῶξτον, καθ' ὧν καὶ δολοφονικὴ ἀπάπειρα ἐγένετο εἰς Βουκουρεστίον, ἀπεδείχθη, ὅτι οὐδεμίαν ἐπίσημον ἐντολήν εἶχον ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως.

— Τὴν ἀποκάλυψιν αὐτὴν διενήργησεν ὁ κ. Καίσαρης, ὁ ἐν Λονδίῳ διαπερέστατος Ἕλλην δημοσιογράφος καὶ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἐστίας».

— Διεδόθη, ὅτι ἐφρονεῖται εἰς τὸν πόλεμον ὁ Μὰξ Λίντερ ὁ «Βασιλεὺς τοῦ Γέλωτος» εἰς τοὺς κινήματα γράφους.

— Βραδύτερον διεψεύσθη ἡ εἰδήσις αὕτη.

— Ὁ υἱὸς τοῦ Στρατιάρχου Μόλτκε ἀξιωματικὸς τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ, ἐφρονεῖται.

τα οι κληρικοί άπειρον δίνην ισχυράν, περίε τής οποίας έστροβιλλέτο όλη ή πνευματικότητα του Βελγικού Λαού. Αί σοσιαλιστικά θεωρία, αναφανδόν αναπτυσσόμεναι, εύρισκον εύκολον άπήχησιν εις την φαντασίαν των Βέλγων και άλματιώς κατέκτων την Βελγικήν ψυχήν. Η Πατρις, ή Έκκλησία, ή Γάμος, ή Οικογένεια έκηρύσσοντο ως δεσμά τής πνευματικής αναπτύξεως, τής ελευθερίας και τής προόδου του άτόμου. Όλα τά ύψηλά ιδανικά τής ανθρωπότητος έχλευάζοντο και κατεδικάζοντο και άντ' αυτών ώς-θούντο σεβασταί και πανίσχυροι αί άρχαι των κοινο- νιστικών ιδεών, που δέν υποχωρούν ουδέ πρό έγκλή- ματος, προκειμένου να έξασφαλίσουν την ευτυχίαν εις όλας τās τάξεις τής ανθρωπότητος!! Όλα αυτά όμως άπεδειχθήσαν ξεραμένα φύλλα τής φθινοπωρι- νής ζωής, τά όποια τó πρώτον άεράκι σκορπίζει εις τά τέσσαρα σημεία του όρίζοντος.

Η πολεμική κραυγή, ή όποία ήκούσθη την στιγμήν που ένινδύνεν ή ελευθερία του Βελγικού Λαού, ήτο ίκανή να έκριζώση από την ψυχήν κάθε Βέλγου τó άσθενικόν αυτό δένδρον του κοινοτισμού. Σύσσομος ό Βελγικός Λαός, με έπί κεφαλής τον ύπέροχον και άντάξιον Βασιλέα του, έξηγέρθη και με θυσίαν των πάντων έξήτησε να έξασφαλίση την άκεραιότητά του. Έξήτησε να προφρουρήση ό,τι μέχρι χθές ψευδώς έπίστευεν άξιον χλεύης και περιφρονήσεως και με ήρωισμόν και αυτοθυσίαν, άνωτέραν κάθε ύπολογισμού και κάθε προσδοκίας έστησε τρόπαια, πρό των όποιων έκπληκτος παραμένει ή ανθρωπότης όλόκληρος. Σή- μερον τó Βέλγιον εινε υπό την κυριότητα μας εκ των πολεμικώτερον και ισχυροτέρων φυλών τής Ευρώπης. Σήμερον κίπτει υπό την πτέρναν νικητού, που διά την τελικήν νίκην θυσιάζει ό,τι επιπροσθεί εις τον δρόμον του. Αύριον όμως τó Βέλγιον σεβαστόν και υπερέφανον θά επαναλάβη την θέσιν του και θά κα- ταστη πάλιν ό φωτοβόλος φάρος των μεγαλειτέρων ιδανικών μας φυλής και ένός Έθνους.

Ό θαυμασμός και ή συμπάθεια κάθε Έλληνοσ- τρέφεται ακράτητος προς τον ήρωϊκόν Λαόν τού Βελγίου και αί εύχαι μας θερμαί εκπέμπονται υπέρ τής ταχείας άποκαταστάσεώς του.

Η νέα βασίλισσα της Ρουμανίας Μαρία

Ο νέος βασιλεύς της Ρουμανίας Φερδινάνδος

ΤΑ ΕΝ ΠΑΛΛΙΣΤΙΝΗ

Ό Πανάγιος Τάφος διέρχεται χαλεπās στιγμάς. Ό νεοτουρκικός άφηνιασμός δέν έσταμάτησεν ουτε πρό των πυλών, όπου αναπαύεται τó υπέρτιμον Σώμα του Θεανθρώπου. Έκει όπου κίπτουν ταπεινοί και με εύλάβειαν οι ισχυροί των ισχυρών τής Γης, εκεί όπου κάθε χρυσός και κάθε λάμπης θαμβούται και όσβινει, εκεί όπου κάθε αύγαλ μεταβάλλεται εις πηλοαμπίδα, εκεί όπου ή ισχύς θραύεται και ή κτηνώδης όρμη ανα- κόπτεται, εκεί όπου ένας ταπεινός Λευίτης μεταβάλ- λεται εις ένα υπέρλαμπρον και χρυσοστόλιστον λει- τουργόν τής υπερκοσμίου Δυναμείως, εκεί όπου ό τα- πεινώτερος των ανθρώπων έξωραίζεται και ή βδελυ- ρωτέρα ψυχή άποκαθαίρεται, εκεί όπου κάθε άγερω- χία δαμάζεται και κάθε εγωιστική σκέψις έξαφανί- ζεται, μέσα εκεί ή Νεοτουρκική τρομοκρατία δογιάζει καταδυναστεύουσα τους Άγιοταφίτας και ποιηλοτρό- πως άπομυζώσα κάθε πόρον τής Άγιοταφικής Άδει- ψοτητος. Διερχόμεθα χαλεπούς καιρούς. Η θρασύ- της κυριαρχεί και ή άρχαγή εινε τó όπλον, διά τήν πρόχειρον κάλυψιν των άναγκών τής φασματώδους Αυτοκρατορίας. Οι Ιθύνοντες τās τύχας της ευρί- σκονται υπό τó κράτος μιας φρεναπάτης και κατερ- γάζονται τον όλεθρον της και την ταπεινώσιν της. Πλήττον τον τούς πάντας. Και έν τή παραζάλη των πλήττον βαθύτερον εαυτούς, έξασθενούντες όλα τά λογικά στοιχεία, τά δυνάμενα να συγκρατήσωσι τó έξαφθρομένον δημιούργημα τής τριφλώσεώς των. Τό- ρα Ιστράφησαν κατά των Άγιοταφικών. Εύτυχώς όμως εκεί θ' αντιμετώπισουν τās θαρραλέας ψυχάς και τά γενναία στήθη άποφασισμένων Μοναρχών, οι όποιοι, χάριν τής Πίστεως και τής Πατριδος, θα διεκδικήσωσι άποφασιστικώς και την έλαχίστην κιν- δυνεύουσαν γωνίαν των Άγίων Τόπων. Η Έλλάς, περικυκλωμένη από άλλους κινδύνους, άτενίζει με- πίστεως προς τους ταπεινούς καλογήρους που φρου- ρούν τον Τάφον του Χριστού μας.

ΑΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Λειτουργούν από τά μέσα περίπου του λήξαντος ήδη μηνός δύο δραματικά Σχολαί εις την πόλιν μας. Ίδονται αυτών εινε οι γνωστότατοι εις τους παρ' ή- μιν καλλιτεχνικούς και φιλολογικούς κύκλους κ. κ. Εύτ. Βονασέρας και Μιλτ. Ίωσήφ. Ό πρώτος ή-θοποιός, εκ των τιμώντων την Έλληνικήν σκηνήν, ζηλευτής μορφώσεως, πείρας μακράς και εκ των έχόν- των έγκυρον γνώμην επί παντός θεατρικού ζητήματος. Ό δεύτερος, συγγραφεύς επίλεκτος, διακριθείς και ως διεξηγητής των έργων του από τής Έλληνικής σκηνης, μορφωμένος επίσης και άπόγονο κοινωνικής παραστάσεως και φιλοδοξών να χρησιμεύση ως θε- μελιωτής νέου καθεστώτος, έν τή έξελίξει του παρ' ήμιν Έθνικού Θεάτρου.

Ό κ. Βονασέρας, γνώστης όλων των μυστηρίων τής Σκηνης, θαυμαζόμενος έν τή υπερόχω ύποκριτική του δυνάμει και τή άντίληψη τής ύψηλής τέχνης, ικανός να διαλάβη τόσον από σκηνης, όσον και από καθέ- δρας διδασκάλου. Χείμαρρος ενγλωττίας συναρπα- ζούσης, άρτίας φιλολογικής μορφώσεως και κά- τοχος και των λεπτοτέρων άποχρώσεων τής Τέχνης του θεωρείται ως ό κατ' έξοχήν άρμοδιώτερος διά να αναλύη τó βαρύν έργον τής καλλιτεχνικής διαμορφώ- σεως των μυστών τής συγχρόνου Έλληνικής Σκηνης.

Άλλά και ό κ. Ίωσήφ, παρακολουθήσας εκ του συνέγγυς τά μυστήρια τής ήθοποιίας, βαθύς μελετη- τής των απαιτήσεων του θεάτρου, άγαπών μετά πά- θους τó έργον του και άφοσιωμένος τελείως εις αυτό, καλαισθητός από φύσεως, με τó καλλιτεχνικόν αίσθη- μα άνεπτυγμένον και με όλα τά εφόδια θεωρητικής μορφώσεως, εινε επίσης ένδεδειγμένος να προσφέρει θετικάς υπηρεσίας εις την άναγνωσμένην Έλληνικήν Σκηνήν. Διά τους επιθυμούντας να διδαχθώσι την Τέχνην τής Σκηνης, δέν άπομένει πλέον ή ή έκλογή τής Σχολής, έξ εκάτερας των όποιων θά πλουτισθί τó Έλληνικόν Θεάτρον με νέα στοιχεία, πλήρη ζωής και δυνάμεως.

Και ή μιν Σχολή του κ. Βονασέρα έξκατεστάθη εις τās αίθουσας τής Μουσικής Άκαδημίας, όδός Θεμι- στευλακου. Η δέ Σχολή του κ. Ίωσήφ εις τó Ξενοδο- χειον τής Αλιώνος, επί τής Πλατείας του Συντάγ- ματος.

Ο ΜΕΓΑΣ ΝΑΠΟΛΕΩΝ

Οι οίονοι και αί προφητεΐαι δέν ήτο δυνατόν να μείνουν άπολύτως άμέτοχοι προς τά γεγονότα τής μεγάλης Ευρωπαϊκής σινοράξεως. Έγράφη δέ ήδη τó γεγονός τής περιφημου «Λευκής Κυρίας» εις τά Ά- νάκτορα του Πότσδαμ όλίγας ήμέρας πρό του πολέμου και έτονίσθη, ότι εκάστη εμφάνισις του φαντάσματος τούτου προαγγέλλει συμφοράς διά την Δυναστείαν των Χοεντσόλλερν. Ήδη γίνεται λόγος περί άλλης προφητεΐας. Γνωστός Παρισινός απέστειλε κατά τó 1912 προς τον Πρόεδρον τής Γαλλικής Δημοκρατίας πνευματιστικήν άνακοίνωσιν, γενομένην από τó πνεύ- μα του Μ. Ναπολέοντος και έχουσαν ως έξής :

«Δέν πρόπει ν' άτασχολήσθε σήμερον από τά Βελ- γάνια ή από τó Μαρόκον, αλλά να διατηρήσετε τήν ενεργητικότητα σας και τās δυνάμεις σας διά την Γαλλίαν. Η Γαλλία πρόπει να παρασκευασθί ταχέως πρό παντός να εινε έτοιμον τó ναυτικόν και ό εναερίος στόλος. Κατά τās πρώτας ήμέρας του 1914 ή Θεία Δικαιοσύνη θά πλήξη την Αυστριαν. Άπάτητα θά διαπραχθί. Θά ρεύση Βασιλικόν αίμα θά επίζητηθί ή άποφυγή νέων άποπειρών κατά των μελών τής Βα- σιλικής οικογενείας, ήτις θά διασπαρή εις τά τέσσαρα

Ο Διάδοχος του Ρουμανικού θρόνου

σημεία τής Γης. Κατά την εποχήν εκείνην ή νίκη θά λάμπη επί τής Γαλλίας, την όποιαν δέν θά παύσω να προστατεύω. Η Ίαπωνία θά εινε σύμμαχος τής Γαλ- λίας, τούθ' όπερ δέν θά ιδί άνευ δυσαρρεσκείας ή Γερ- μανία. Η Γαλλία θά έχη επίσης με τó μέρος της την Ρωσίαν και την Άγγλίαν. Ό πόλεμος θά γίνη Παν- ευρωπαϊκός τώ 1915 και ό Αυτοκράτωρ Γουλιέλμος, δέν θά εινε πλέον ή Μονάρχης μικρού Κράτους.»

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

[Έκ τής συναδέλφου «Βστίας» άποσπώμεν τά έξής ένδιναφέροντα:]

«Ποία, έν ευθεία κλίμακι, θά εινε τ' άποτελέσματα τής πολεμικής αυτής θεομηνίας, που συγκλονίζει όλον τον κόσμον, δέν εινε εύκολον να προΐδη κανείς. Εινε τόσον τó μέγεθος τής επαπειλούμενης μεταβολής και άναστατώσεως, ώστε κανέν άνθρωπινον μυαλό δέν ήμ- πορεί ναπροΐδη την πολύπτυχον ευρύτητα και έκτασιν των μεταβολών που θά επακολουθήσωιν.

Οι Άγγλοι όμως, ειθύς έν τώ πρώτω σταδίω τής ήδη άρχομένης τραγωδίας, πολύ όρθως έσκέφθησαν ότι πρέπει άμέσως ν' άρχίσουν έπωφελοίμενοι τής επί των αντιπάλων θαλασσίας επικρατήσεως.

Μετά την παντελή σχεδόν έξαφάνισιν άφ' όλων των θαλασσών τής Γερμανικής σημαίας, φυσικώτατον οι Ιθύνοντες Άγγλοι έθεώρησαν να ύποκαταστήσωιν εις τε τās Άποικίας των και εις τās ουδέτερας χώρας τó Γερmano-Αυστριακόν εμπόριον διά του Άγγλικού. Τούτο επιβάλλει και τó συμφέρον τής Άγγλίας, αλλά και ή έξυπνότησις των άναγκών του κόσμου. Εύθύς λοιπόν ό σερ Έδουαρδ Γκρέυ μετά των συναδέλφων του ύπουργών των Άποικιών και του Έμπορίου έσπει- σαν εις τά πρώτα σχετικά διαδήματα. Έξαπεστάλη- σαν άμέσως τηλεγραφήματα προς τους εκασταχού Άγγλους αντιπροσώπους, όλως σπεύδουσιν να υποβάλ- λουν πίνακας των μέχρι τούδε εις εκάστην χώραν εί- σαγομένων Γερμανικών προϊόντων — κυρίως συμπλη- ρωματικούς νεωτάτους πίνακας, διότι τοιούτοι προγε- νέστεροι ύπάρχουν εις τó Φό ρ ε ι ν. Ό φ ι ε ς έ- παρκέστατοι — ένέργειαι δέ παρὰ τοίς εμπόροις και

βιομηχανίους έγιναν, όπως άμέσως έτοιμασθούν να υποβάλλουν προτάσεις εις τους έμπορους των Άποικιών και των ουδέτερων χωρών, οιτινες έμποροι μέχρι του δε εισήγον Γερμανικά είδη.

Ίσως ή Βουλή, όταν μετά 3—4 ήμέρας συνέλθη, να προβή εις έσπευσμένην ψήφισιν μέτρων τινών, δι' ών θα καταστή δυνατή ή ελάττωσις της αξίας βιομηχανικών τινων Άγγλικών ειδών, ούτως ώστε να διευκολυνθή ή εισαγωγή των εις τας ξένας χώρας, άτινες έπροστίμων τα Γερμανικά έως τώρα, ως εϋδηνότερα.

Τα διάφορα έν Άγγλία Έμπορικά Έπιμελητήρια και τα τμήματα του ύπουργείου του Έμπορίου εργάζονται πυρετώδως διά ν' ανταποκριθούν εις το μέγεθος της επίσημον αυτής έπιχειρήσεως, του πρώτου καρπού του πολέμου.

Διά να κατανοηθή ό πυρετώδης ζήλος των Άγγλων έν τώ κεφαλαίω τούτω, σημειούμεν αριθμούς τινας λίαν χαρακτηριστικούς. Κατά το 1912 ή Γερμανία είχε σύνολον έμπορίου εισαγωγικού και έξαγωγικού 24 1/2 δισεκατομμύρια δραχμάς, ή δέ Άγγλία 30,8 δισεκατομμύρια. Κατά δέ το 1913 :

Γερμανία 27 δισεκατομμύρια περίπου.
Άγγλία 31 δισεκατομμύρια.
Ήτοι ή Γερμανία είχεν αύξησιν 5,75 ο)ο, ή δέ Άγγλία μόνον 5 ο)ο.

Και κάτι έκφραστικώτερον και κεφαλιωδέστερον : Κατά την τελευταίαν δεκαετίαν το Γερμανικόν έμποριον ηύξησε κατά 80 ο)ο, το δέ Άγγλικόν κατά 30 ο)ο μόνον. Η έξαγωγή της Άγγλιας το 1913 ήτο κατά 950 εκατ. δραχ. μεγαλειτέρα της του 1912, ή δέ της Γερμανίας ήτο άνωτέρα κατά 1,400 εκατομμύρια ! Και ή αύξησις έβαιναν από έτους εις έτος άλματική. Αυτόν τον χειμαρρον πρόκειται ν' άναστείλουν οι Άγγλοι, ό δέ πόλεμος και ή θαλασσία επικρατήσις των συμμάχων, ή αποκλείεασα τα δύο συμπολεμούντα Κράτη, παρέχει χρυσήν ευκαιρίαν προς τούτο» Κς.

ΤΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΤΩΝ 42

Άπό τεχνικής άπόψεως ή κατασκευή πυροβόλων μεγάλου διαμετρήματος δέν εινε αδύνατος, καθόσον μεγάλα πυροβόλα κατασκευάζοντο και εις πολύ παλαιότερας εποχάς, καθ' ός ή τέχνη υπελείπετο της τεχνικής της σημερον. Η χρησημοποίησις όμως τοιούτων πυροβόλων υπό στρατού συνεχώς προελάνοντος, καθίσταται αδύνατος, ως έκ του αδυνάτου της μεταφοράς τοιούτων υπερβαρέων μηχανών.

Τα καταστήματα Κρούτ, ως καλώς γνωρίζομεν, δέν κατασκεύασαν τοιούτου είδους πυροβόλα, ως επίσης και ούδέν έτερον μεταλλουργειον της Γερμανίας.

Τα φερόμενα ως πυροβόλα των 42, τα χρησημοποιούμενα υπό των Γερμανών κατά τας πολιορκίας, εις έν έλαφραί μηχαναί έκτοξεύσεως σιδήρου και έκρηκτικών ουσιών, εις έλαχίστην όμως άπόστασιν,— πολύ κάτω των 1000 μ.— είδος δοκιμαστικών όλμων, όμοίων των τοιούτων της παλαιότερας εποχής, διά των όποιων έδοκιμάζετο ή μελανή πυρίτις, και των όποιων ό σωλήν, σταθερός επί του ύποθέματος του, έδέχετο έκ του στομιού του σωλήνος την σφαίραν, ήτις κατά τό ήμισυ σχεδόν προεξείχε της προτομής του σωλήνος. Αί μηχαναί αύται κατασκευάσθησαν υπό άστηνράν έχεμίδειαν πρό δύο περίπου έτών υπό των καταστημάτων Ραίνισεν Μεταλλών ουντ Μασίνεν Φαμπρίκ.

Έκτός των αξιωματικών, των άποτελεσάντων την επίτροπην των δοκιμών και παραλαβής, ουδεις μέχρι της κηρύξεως του πολέμου έγνωρίζε τι περι της ύπαρξεως τοιούτων μηχανών.

Αί μηχαναί αύται υπηρετούνται υπό σκαπανέων και

ούχι υπό πυροβολητών, βάλλουσι δέ βλήμα μήκους ίσου του ύψους άνδρός ύψηλού άναστήματος, μετά γεύσιματος έκρηκτικής ουσίας, άνωτέρου των 100 χιλιογράμμων. Το βλήμα εισάγεται έκ του στόματος του σωλήνος κατά το 1/3 του μήκους αυτού και έκτοξεύεται υπό γωνίαν 43ο περίπου μετά μικράς άρχικής ταχύτητος. Διά γυμνού οφθαλμού άνέτως δύναται τις να παρακολουθήση το άκανονίστως κινιζόμενον βλήμα. Κατά την διαδρομήν του άνιόντος κλάδου της βλητικής χαμπύλης το βλήμα εινε τόσο άσταθές, ώστε φαίνεται κινδυνεύον να άνατραπή, αποκτά δέ σχετικήν ευστάθειαν μόλις άρχιση κατερχόμενον τον κατιόντα κλάδον της χαμπύλης.

Έκ των άνωτέρω καθίσταται φανερόν, ότι αί μηχαναί αύται εινε επικίνδυνον μέν διά τα φρούρια, τα όποία δέν υπελόγισον εις επίθεσιν τόσης μεγάλης ποσότητος έκρηκτικής ουσίας και σιδήρου, άνύδνου όμως δι' έκείνα των όποιων οι ύπερασπισται δέν θα αφήσασι τους δυσκινήτους αυτούς δημίους να πλησιάσωσιν εις μικροτέραν των 1000 μέτρων άπόστασιν.

A. X.

ΠΩΣ ΗΧΜΑΛΩΤΙΣΘΗ Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΛΕΜΑ

Ό «Ήμερήσιος Τηλέγραφος», εις θαυμασίαν περιγραφην της αλώσεως της Λιέγης, αναφέρει τα έξής περι του άρχηγού της άμύνης της, στρατηγού Λέμαν :

Όταν οι Γερμανοί εισήλθον εις τα κατερειπωθέντα φρούρια, εβρον τους ήρωας ύπερασπιστάς των κρησής, τραυματίας και άλλους εις κατάστασιν άνασθησίας. Ύπό μίαν δοκόν κατέκειτο ό στρατηγός Λέμαν εις Γερμανός αξιωματικός μόλις τον ειδεν έφώναξε : «Σεβασθήτε τον στρατηγόν ! Εινε νεκρός !» Οι Γερμανοί τον άνέστυραν άναίσθητον. Όταν μετ' άλλων συνήλθεν ό στρατηγός άνεφώνησεν : «Ό,τι έγινεν, έγινε πλέον ! Οι άνδρες μου έπολέμησαν ήρωϊκώς ! Άναγράψατε εις την αναφοράν σας, ότι με συνελάβατε έν καταστάσει άνασθησίας.»

Ό Λέμαν ώδηγήθη πρό του στρατηγού φόν Έμμιχ, εις τον όποιον επανέλαβε την ίδίαν παράκλησιν. Ό φόν Έμμιχ, τείνας την χειρα του ειπεν : «Η άνδρεία σας υπερήσπισεν έντίμως τα φρούρια της Λιέγης.» «Εύχαριστώ, ειπεν ό Λέμαν. Ό στρατός μας έχράτησεν ύψηλά την φήμην του.» Και ύπαισιόμενος τό γεγονός ότι ό φόν Έμμιχ προσφάτως είχε παρακολουθήσει τα Βελγικά γυμνάσια, ειπεν : «Έν πολέμω δέν συμβαίνει ό,τι εις τα γυμνάσια.»

Επεχείρησε κατόπιν να παραδώση τό ξίφος του. Ό Έμμιχ όμως υποκλινόμενος, ήρνιθη να τό δεχθή. «Κρατήσατέ το, ειπε δι' έμέ άρχούσα τιμή εινε ότι διεσταύρωσα τό ξίφος μου με τό ιδικόν σας.»

ΟΙ ΒΑΘΜΟΙ ΤΩΝ ΗΓΕΜΟΝΩΝ ΤΩΝ ΕΜΠΟΛΕΜΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

Ό Πανερωπαικός πόλεμος έχει και τα συνεπακολουθήματά του. Εινε γνωστόν, ότι όλοι οι Ήγεμονες των έμπολέμων Κρατών περιεβάλλοντο άνωτέρους βαθμούς εις τους ξένους και ήδη έχθρικούς στρατούς.

Ότω ό Αυτοκράτωρ της Γερμανίας Γουλιέλμος ήτο άρχιναύαρχος του Άγγλικού στόλου και του Ρωσικού. Συνταγματάρχης της φρουράς της Πετροπόλεως, του 85ου πεζικού συντάγματος του Βενπούργ, του 13ου των Ρώσων Ουσσάρων της Νόρβηγ και του Σώματος του Γκρόνδο. Ήτο επίσης συνταγματάρχης του 1ου συντάγματος των Άγγλων Δραγώνων του Βασιλέως.

Ό γρηαίος Αυτοκράτωρ της Αυστρίας και ύπαίτιος του πολέμου, Φραγκίσκος Ιωσήφ, είχε τον βαθμόν του συνταγματάρχου του 35ου συντάγματος των Ρώσων Δραγώνων του Μπιεγκκορότ, του συντάγματος της φρουράς του Κεξχόλμς, έπονομαζόμενου και συντάγματος του Αυτοκράτορος της Αυστρίας, του συντάγματος των Άγγλων Δραγώνων της Βασ. φρουράς και άρχιστράτηγος του Βρετανικού στρατού.

Ό ήρωϊκός Βασιλεύς του Βελγίου Άλβέρτος, ήτο διοικητής του 27ου πεζικού Αυστριακού συντάγματος και του 2ου συντάγματος των Πρώσων θωρακοφόρων. Το τελευταίον τούτο σύνταγμα εις μίαν των πολλών εφόδων προς άλλωσιν της Λιέγης, ύψωσε την τριχορμωον Βελγικήν σημαίαν, διά να έξαπατήση τους Βέλγους.

Ό Βασιλεύς της Άγγλιας, Γεώργιος Ε', ήτο συνταγματάρχης του 8ου σώματος των Πρώσων θωρακοφόρων, του 1ου συντάγματος των Δραγώνων και της Πρωσικής φρουράς. Αρχιναύαρχος έν τώ Γερμανικώ ναυτικώ, διοικητής του 12ου πυροβολικού συντάγματος της Αυστρίας, συνταγματάρχης έτέρου Αυστριακού συντάγματος και ναύαρχος του Ρωσικού στόλου.

Ό Τσάρος Νικόλαος ήτο διοικητής του 15ου Αυστριακού συντάγματος των λογχοφόρων «Αυτοκράτωρ Νικόλαος ό Β'» και του 2ου πεζικού συντάγματος της Αυστρίας «Άλέξανδρος ό Α' Αυτοκράτωρ της Ρωσίας», συνταγματάρχης 4—5 Πρωσικών και Βαυαρικών συνταγμάτων και ναύαρχος του Άγγλικού στόλου.

Ό κρηυγθείς Ευρωπαϊκός πόλεμος έχει ως συνέπειαν την έκπτωσιν έκ των βαθμών των έν τοις αντίπαλοις στρατοίς, ή μάλλον, διά να μεταχειρισθώμεν στρατιωτικήν λέξιν, την καθάρσειν των. Και ήδη οι στόλοι πλέον έναντίον των πρώτων ναύαρχων των και τα συντάγματα κατά των τέως συνταγματαρχών των.

Ο ΚΑΪΣΕΡ ΕΙΣ ΓΑΛΛΙΑΝ

Ίδου πώς ό «Έγγχώριος Άγγελιαφόρος» του Βερολίνου, έφημερίς ήμεπίσημος, έρμηνεύει την επί Γαλλικου έδάφους εμφάνισιν του Αυτοκράτορος της Γερμανίας :

«Διά πάντα μη έκ προθέσεως αποφεύγοντα την δλήθειαν, τό γεγονός αυτό διαφορτίζει με τό παραπάνω την ανάπτυξιν των πραγμάτων. Ό άνώτατος στρατιωτικός άρχων εύρίσκειται επί Γαλλικου έδάφους. Το γεγονός αυτό λαλει σαφεστάτην γλώσσων και πληροφορεί ήμάς, ότι δυνάμεθα να είμεθα άσφιλεις, ότι όσα κατεκτήσαμεν δέν θα ξαναχάσωμεν, άκόμη και άν επέλθον αντίξοοι περιστάσεις. Ουδέποτε ό Κάϊσερ θα μετεταπίετο εις την Γαλλίαν, εάν οι ύπειθυνοι έθεώρουν ως πιθανόν, ότι ήτο δυνατόν να γυρισώμεν πάλιν εις τα ιδικά μας σύνορα. Το ότι ό Κάϊσερ ήκολούθησε τον στρατόν του επί έχθρικού έδάφους, τό τοιοϋτο δέν θα λείψη βεβαίως να προκαλέση έντύπωσιν εις τε τό έσωτερικόν και τό έξωτερικόν.»

ΤΟ ΒΟΡΔΩ

Το Βορδω —τα αρχαία Βορδιγάλλα— εινε πρωτεύουσα του Νοτιου Γκρόνδης, κείται δέ παρά τον ποταμόν Γαρόνι, συγκοινωνεί δέ άφ' ένός μετά του Ατλαντικού Ωκεανου, άφ' έτέρου δέ μετά της Μεσογείου διά της Νοτίας Διούργου. Χρησιμεύει ως

λίμην υπερωκεανίων πλοίων. Έχει μεγάλην δεξαμενήν πλωτήν. Το δέ έμποριον του Βορδω εινε σχεδόν παγκόσμιον. Έξάγει κυρίως κρασιά, μπράνδυ, ψάρια και καρπούς. Έχει διάφορα ναυπηγεία, εργοστάσια πορσελάνης περίφημα.

Άλλ' ό,τι άπεθανάτισε το Βορδω εινε τα κρασιά, τα περίφημα, με τα όποία έχει κατακτήσει τον κόσμο. Το Βορδω άνασταίνει και νεκρούς. Τον δέ περίφημον Βορδιγάλλιον τον έχουν ψάλλει όλοι οι ποιηται και αυτοί οι Έλληνες, και διαν άκόμη δέν τον είχαν δοκιμάσει. Τα κρασιά δέ αύτα εινε περίφημα από του τετάρτου άκόμα αιώνος μετά Χριστόν.

Υπήρχεν εποχή που το Βορδω ήτο Έγγλέζικον. Άλλά από το 1453 άνήκει εις την Γαλλίαν.

Η ΚΟΜΠΙΕΝΗ

Η Κομπιένη, την όποιαν κατέλαβον οι Γερμανοί, απέχει από το Παρίσι όσον ή Κόρινθος από τας Άθήνας, εινε ή περίφημος πόλις των ήδονών, κειμένη εις την συμβολήν των ποταμών Αϊνο και Ουάϊ. Η Κομπιένη όπου υπάρχουν αι ώραιότερα έπαύλεις του κόσμου με τα μοναδικά πάρκα τους, ύπήρξε διαμονή των μοναρχών της Γαλλίας και δέν ύπάρχει Γαλλικόν μυθιστόρημα της παλαιάς εποχής, να μη την αναφέρει. Εις την θαυμασίαν αυτήν πόλιν-παράδεισον έγίνοντο κατά τα τελευταία έτη αι συναντήσεις των Προέδρων της Δημοκρατίας με τους Μονάρχας της Εύρώπης.

Η Κομπιένη απέχει 70 χιλιόμετρα των Παρισίων. Η ειδησις αύτη, λέγει ό άναποκριτής της «Τριμύνησ», μολοντί δέν πρόκειται ή μόνον περι των Γερμανικών προφυλακών. έπροξένησε βαθύτατην αισθησιν και έπλασαν την άνατολικήν Γαλλίαν.

ΡΟΛΛΑΝ ΚΑΙ ΧΑΟΥΠΤΜΑΝ

Ό Ρομαίν Ρολλάν, ένας από τους μεγαλειότερους συγγραφείς της συγχρόνου Γαλλίας, έγγραψε προς τον διάσημον Γερμανόν δραματογράφον Γεράρδον Χάουπτιαν άνοικτικήν επιστολήν, διά της όποιας τον έρωτά άν οι Γερμανοί εινε άπόγονοι του Γκαίτε ή του Άπτίλα. Ό Ρολλάν διαδήλοι εις την επιστολήν, ότι γνωρίζει τό ήδικόν και διανοητικόν μεγαλείον του Γερμανικου λαου, και γνωρίζει επίσης ότι ό ίδιος άτομικώς όφείλει πολλά εις τους Γερμανούς σκεπτομένους. Υπενθυμίζει άκόμη, ότι ό Γκαίτε (ό Ρολλάν τον άποκαλεί «ήμέτερον») δέν έτρεφε μίσος έναντίον κανενός έθνους. Άλλ' ό,τι διεπράχθη παρά των Γερμανών κατά του Βελγίου, χώρας δηλαδή, ή όποιου δέν έκαμεν άλλο παρά ν' άμυνθή, ως ήμύνησαν και οι Πρώσοι τώ 1813 και του Ναπολέοντος ύπερβαίνει πάν μέτρον. Και ό Ρολλάν ζητεί από τον Χαουπτιαν και ταύτοχρόνος από τους «έλεκτικούς» της Γερμανίας να διαμαρτυρηθούν έναντίον των τοιούτων κατά της ιστορίας και της τέχνης έγκλημάτων. Ό Ρολλάν αναφέρει συγκεκριμένως την καταστροφήν της Λουβαίν, της Μαλιν και ένός πορτραίτου του Ρούμπενς.

«Αν δέν τό κάμειτε —συμπεραίνει ό Ρολλάν— θ' άποδείξετε, ότι τό έπιδοκιμάζετε, ή ότι εισθε άνίκανοι ν' αντιδράσετε έναντίον των Ούγγων, οι όποιοι σας κυβερνούν. Η δημοσία έν Ευρώπη γνώμη άναμένει την απάντησιν σας.»

Ό Χάουπτιαν εις την απάντησιν του διατείνεται, ότι ό Ρολλάν εινε Γερμανικής καταγωγής. Και ότι τό βιβλίον του (ό περίφημος Ζάν Χριστόφ) θα ζήση διά τους Γερμανούς παραπλεύρως εις τον Γκαϊτικόν Βί-

Οικονομικῶν ἀεμίμητος. Ἄρ. Γλαράκης, ἐκ τῶν λευκοτέρων ἀνωτέρων λειτουργῶν τοῦ Κράτους.

— Αἱ ἐν Βουκουρεστίῳ Ἑλληνοτουρκικαὶ συνενουήσεις ἀπέτυχον ἐντελῶς.

— Οἱ κ. κ. Ζαίμης καὶ Πολίτης, ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος, ἐπέστρεψαν ἀπρακτοί.

— Ἡ «Δασκάλα τοῦ χωριοῦ» τοῦ κ. Τσοκοπούλου εἶνε ἓνα ἀπὸ τὰ ζωντανώτερα ἔργα τῆς Ἑλληνικῆς Σκηπῆς.

— Οἱ ὄροι, ὑφ' οἷς ἐργάζονται τὰ θέατρα παρ' ἡμῖν, συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ παιχθῇ δις μόνον ἔργον ἀνήκον εἰς ἓνα ἐκ τῶν γνωστότερων δραματογράφων καὶ ἐκ τῶν πλέον ἀβρῶν χειριστῶν τοῦ καλάμου.

— Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνηγήθησαν ἐν σεμνῇ καὶ ἐπιβαλλούσῃ ἐορτῇ αἱ εἰκόνας τοῦ Ἀναστασίου Πολυζωίδου καὶ Βασιλείου Οἰκονομίδου.

— Ὑπῆρξαν ἀμότεροι μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἔδρασαν περιφανῶς ἐν τῇ Ἐπιστήμῃ τοῦ Δικαίου.

— Ἐφανεύθη ἔξωθι τῆς Ἀρτῆς ὁ Γενικὸς Διοικητὴς τῆς Ἡπείρου Ἄγγελος Φορέστης.

— Κατήγετο εἰς Ἀθήνας δι' ὑπηρεσιακούς λόγους καὶ τὸ ἐφ' οὗ ἐπέβαιναν αὐτοκίνητον ἀνετράπη.

— Καὶ οὕτως εὗρεν οἰκτρὸν θάνατον ἀνώτατος λειτουργὸς τοῦ Κράτους.

— Τὰ μέτρα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπὲρ τῆς σταφίδος, ἐτελεσφόρησαν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν.

— Ἀγγέλλεται ἐκ Πελοποννήσου μεγίστη σχετικῶς κίνησις εἰς τὰ σταφιδοφόρα μέρη.

— Καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον τῆς Βουλῆς, ἐξελέγη Πρόεδρος ὁ ἐκ Κερκύρας βουλευτὴς κ. Ζαβιτσιάνος.

— Ἐτέθησαν εἰς χρῆσιν τὰ νέα αὐτοκίνητα λεωφορεῖα.

— Ἐξυπηρετοῦν τὴν συγκοινωνίαν τῆς ὁδοῦ Σταδίου.

— Ὀφείλονται εἰς τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τοῦ κ. Κ. Μανωλέσου.

— Ὁ κ. Γρ. Ξενοπούλος περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς ἔδωκεν ἔργον πρὸς παράστασιν εἰς τὴν Σκηπῆν τοῦ θεάτρου τοῦ Συντάγματος.

— Ἐφερε τὸν τίτλον ἢ «Κεφαλὴ τῆς Μεδοῦσης».

— Ἐπαίχθη εἰς τὴν τιμητικὴν τῆς Δοσ. Ἀθ. Πλέσσα, δι' ἣν καὶ ἐγράφη.

— Καὶ τὸ ἔργον ἤρесе καὶ ἡ ὑπόκρισις τῆς Δοσ. Πλέσσα ἐδικαίωσε τὰς πρὸς αὐτὴν ἐλπίδας τῶν θεατροφίλων.

— Ὁ βουλευτὴς Κεφαλληνίας καὶ διαπρεπὴς χειρουργὸς κ. Ἀλεβιζάτος ὠμίλησε μὲ πολλὴν δεξιότητα καὶ βαθύτητα ἐννοιῶν εἰς μίαν ἐκ τῶν συνεδριῶν τῆς Βουλῆς περὶ τῆς πλημμελεστάτης ἀναθεωρήσεως τῶν ἀνικάνων καὶ βοηθητικῶν.

— Ἐψηφίσθη μνημιαία σύνταξις ὑπὲρ τοῦ Μανουσίου.

— Ἐπίσης ἐψηφίσθησαν συντάξεις ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας Χρυσάφη καὶ τῶν θυγατέρων Πολυζωίδου καὶ Βουλπιώτου.

— Ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος παρ' ἡμῖν πρέσβυς τῆς Ἀμερικῆς κ. Γκάρρετ Ντράππερς.

— Ὁ γνωστὸς οἶκος τῆς κ. Μ. Μπουλοῦκου, ὁ πλουσιώτατος εἰς ὕλικα πρωτίστης τάξεως, συνεπλήρωσε τὰς προμηθείας του μὲ τὰ τελειότερα μοντέλα τοῦ εἶδους του.

— Οἱ πῖλοι τῆς κ. Μπουλοῦκου, θαῦμα γούστου καὶ παρισινής κομψότητος, στολίζουν τὰς χαριστέρας κεφαλὰς τῶν Ἀτθίδων μας.

— Τὰ τελευταῖα παρισινὰ σχέδια προσελκύουν τὰς πελάτιδας, αἱ ὁποῖαι ἀθροαί ἐπισκέπτονται τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρμού ἀριθ. 10 κατάστημα τῆς κ. Μπουλοῦκου.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἡ ΜΕΓΑΛὴ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ὁ δημοσιολόγος κ. Μενέλαος Νικολάου, σύνθεσις Κεφαλληνιακῆς βαθυψυχίας καὶ Σαμακῆς ζατικότητος, λόγῳ τῆς ἐκ τῶν δύο τούτων νήσου καταγωγῆς του, κατέχει ἀληθῶς ἐξαιρετὸν θέσιν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ κόσμῳ τῶν λογίων, τῶν συγγραφέων, τῆς πνευματικότητος, τῆς παιδείας. Δὲν ὑπάρχει κύκλος μορφώσεως, γνώσεως, λογοτεχνίας καὶ φιλολογικῆς ἐπιστήμης, ἐν τῷ κέντρῳ ἢ παρὰ τὸ κέντρον, τοῦ ὁποῦ νὰ μὴ εἰσίσταται, δὲν ὑπάρχει μορφή φιλολογικοῦ ταλάντου, τῆς ὁποίας νὰ μὴ μετέχη. Ἀκαταπόνητος μελετητὴς τῶν κλασικῶν κειμένων, βαθὺς γνώστης τῶν πολιτικῶν καὶ φιλοσοφικῶν δογμάτων ἀρχαίων τε καὶ νεωτέρων, ἀπεθησαύρισε σπάνιον πλοῦτον πνευματικόν, ὥστε νὰ καταστή ἀριστοτέχνης ἀρθρογράφος καὶ συγγραφεὺς, ὅσον καὶ ἀληθῆς γόης ἐν τῇ ὑψίστῃ ἐκείνῃ ἐκδηλώσει τῆς πνευματικότητος καὶ τῆς ψυχικότητος. ἦν οἱ ἀρχαῖοι ἐκάλεον : «Τὸ δ ι α λ ἔ γ ε σ θ α ι.»

Ῥήτωρ μὲ βαθυτεχνικὴν λιτότητα καὶ καλολογικὴν διαφάνειαν, μεστὸς καὶ κατὰ τὴν οὐσίαν καὶ κατὰ τὴν μορφήν τοῦ λόγου, ὄχι ὑπέροχος καὶ ψευδοσιστάτου ρητορικοῦ ταλάντου, ἀλλ' ἀληθῶς καὶ κλασικῶς καλλιτέχνης ρήτωρ καταγαγὼν θαυμαστὸς θριάμβους ἀπὸ ἱστορικῶν καὶ ἐνδόξων βημάτων τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς ὡς καὶ τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ρωσσίας, πεφωτισμένος καὶ μεγαλοϊδεατικὸς δημοσιολόγος, τυνώσας καὶ ἐκκεντρίσας τὸ Ἑθνικὸν αἶσθημα, τὴν Ἑλληνικὴν ἰδέαν πανταχοῦ, ὅπου εἴτε διὰ τοῦ καλάμου, εἴτε ἀπὸ τοῦ βήματος ἐξεδήλωσεν ἑαυτὸν, δεινὸς ἐν τῇ φιλολογικῇ καὶ καλλιτεχνικῇ κριτικῇ, μάγος ἀφηγητῆς καὶ συζητητῆς, διανθίζων καὶ δεσμευτικωτάτην καθιστῶν τὴν φραιότητα τῆς ὁμιλίας του μὲ τὸ εὐφυολογικὸν ἐκεῖνο στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει ἐν τοῖς χρόνοις μας τὴν Ἀγγλικὴν φυλὴν, γνωστὸν ὑπὸ τὸν ἀγγλικὸν ὄρον «Χ ι ο ν μ ο ρ ι σ μ ὸ ς», μὲ τοιαύτην πολὺ μάθειαν καὶ τοιαῦτα χαρίσματα πνεύματος καὶ ψυχῆς ὁ κ. Νικολάου δὲν ἠδύνατο εἶμῃ νὰ ἐκδηλωθῇ καὶ συνολικῶς δι' ἔργου, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν θὰ εἶνε κριτικὴ ἀνθαιρεσία εἶν εἴη τις, ὅτι δίδει ἐκ πρώτης παρατηρήσεως τὴν ἐντύπωσιν βιβλίου, ἀναλόγου πρὸς ἐκεῖνα, πρὸς τὰ ὁποῖα εὐαρμοστεῖ ὁ περίφημος κριτικὸς ὄρος τοῦ Θουκαδίδου «Μ ν η μ ε ἰ ο ν ἔ σ α ε ἰ.» Ὅστω δύναται τις ἐνλόγως καὶ σταθερῶς νὰ εἴη διὰ τὸν πρώτον τόμον τῆς Μ ε γ ἄ λ η ς Ἀ μ ε ρ ι κ ῆ ς, εἰς τὰς σελίδας τῆς ὁποίας κατοπτρίζεται, διαγράφεται, ἀναλύεται, ἐγχοματοῦται, ἀναπλάσσεται διὰ τοῦ λόγου, ὡς διὰ γλυφάνου, καὶ τέλος ἀναξοποιεῖται καὶ ἀναφωτίζεται ὁ μεγαλειώδης καὶ ὑπερανθρωπικὸς καὶ βαθυσήμιμος κόσμος τῆς Ἀμερικῆς, μὲ φιλοσοφικὴν διοπτρὴν καὶ διανοητικότητά, μὲ φιλοτεχνικὴν διαφάνειαν καὶ καλλονήν, μὲ θαυμασίαν ἀπλότητα ἔφους, μὲ πλήρη τέλος συμπερίληψιν ὅλων τῶν ἀπόψεων καὶ κινήσεων καὶ δημοφρογῶν τοῦ μεγάλου καὶ ἐξαιρετικοῦ Ἀμερικανικοῦ κόσμου, ἦτοι ἀνθρώπου καὶ φύσεως καὶ πραγμάτων.

Ὁ κ. Νικολάου ἔχει νὰ ὑποδείξῃ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διὰ μεγάλας ἐπιτυχίας. Ἡ μία εἶνε τὸ ἀνωτέρω ἔργον του καὶ ἡ ἄλλη αἰ ἐν τῷ ὄνομαστί Φ ι λ ο λ ο γ ι κ ῶ Σ υ λ λ ὸ γ ω τῆς Κ ω ν σ τ α ν τ ι ν ο υ π ὸ λ ε ω ς κατὰ τὸν χεμῶνα διαλέξεις αὐτοῦ πρὸ ἐκλεκτοῦ καὶ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, αἵτινες ἐκρίθησαν ὡς ἐν τῶν μεγαλειτέρων φιλολογικῶν γεγονότων εἰς τὰ χρονικά τοῦ πολιοῦ καὶ δημοφρογματοκωτάτου αὐτοῦ Συλλόγου, ἀληθοῦς πνευματικοῦ καὶ φιλολογικοῦ φάρου ἀπὸ δεκάδων ἐτῶν ἐν τῷ ἀλευρώτῳ Ἑλληνισμῷ.

X. Π.

Υπὸ τὴν Ὑψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

**ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ**

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (Πλατεία Κάνιγγος)

Σχολαὶ εἰδικαὶ ἀνωτέρων τεχνικῶν σπουδῶν

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ, ΓΕΩΡΓΙΚΗ

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΙΚΗ, ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Φοίτησις διετής.

Ἐναρξίς μαθημάτων τῇ 15 Σεπτεμβρίου.

Ἐγγραφαὶ ἀπὸ τῆς 20 Αὐγούστου.

Γίνονται δεκταὶ καὶ μαθηταί.—Πρόγραμμα ἀποστέλλεται δωρεάν.

**ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΚΟΝΙΑΚ**

Σ. Η. & ΜΕΤΑΞΑΣ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

36 ΒΡΑΒΕΑ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

7 ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

Ἐ τ η σ ῖ α π α ρ α γ ω γ ῆ

120,000 ΦΙΑΛΩΝ

Ἀντιπροσωπεία εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις Ἀμερικῆς, Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΔΙ' ὈΛΗΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΓΑΛΑΤΑ ΧΑΝ Ν° Θ

Γενικὸς πληρεξούσιος

Σ. ΣΑΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ

ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΕΣΣΕΣ

Ἐν Καίρῳ

Α. Ι. ΙΕΡΩΝΥΜΙΔΗΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΜΟΥΣΙΚῆ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΗΣ ΤΗΣ Β. ΑΥΛΗΣ

13—15 ΣΤΡΑ ΑΡΕΑΚΕΙΟΥ 13—15

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙ' ἈΣΜΑ ΚΑΙ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΝ

Ἀπὸ τὴν ὀπεράττα τοῦ κ. Σπ. Σαμάρρα ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜῳ

240.—Ὁ παρᾶς.....Δρ. 1,50

241.—Σερενατίνα τοῦ Μπεμπέ... » 1,50

242.—Νύχτα τ' Ἀπρίλη (Romance τῆς Λευκῆς).... » 1,50

243.—Πεταλοῦδα (βάλς διὰ μόνον πιάνο)..... » 1,—

247.—Λευκὴ Πε-αλοῦδα (Duetto) » 1,50

248.—Ἐρασμία-Πολυδεύκης (tango) » 1,50

Ἔλα μαζί εἰς ἓνα τόμον... » 6,50

Ἀπὸ τὴν ὀπερέττα τοῦ κ. Θ. Ι. Σακελλαρίδου ΣΤΑ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ

251.—Πῶ-πῶ τί κάνω.....Δρ. 1,25

252.—Τρελλαίνομα γιὰ κόρτε... » 1,25

253.—Θυμιάσ' ἓνα βράδν (βάλς)... » 1,25

254.—Εἶνε πεταχτὴ (πόλκα).... » 1,25

Πιάνα καὶ ἀεροκύμβαλα STARR μὲ μηνιαίας δόσεις ἐκ δρ. 40.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια

Τροποποιηθείσες της κλίμακος των τόκων των εις τραπεζικά γραμμάτια νέων εντόκων καταθέσεων εν ύψει ή επί προθεσμία, δηλοποιείται, ότι από 15^η Απριλίου 1909 ή Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος δέσχεται παρά τε τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι και τοῦ Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εις τραπεζογραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὀρισμένη προθεσμία ἐπὶ τόκῳ :

1 1)2 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10,000 πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου εἰς 1 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος. Αἱ καταθέσεις αὐταὶ γίνονται δεκταὶ και εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν, παραδιδόμενον τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ και βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἑξ μῆνας τοῦλάχιστον

2 1)2 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον.

3 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3 1)2 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4 τοῖς 0)0 διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον, ὡς και διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε τῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εις χρυσὸν

Δέχεται ἐν ἐντόκους καταθέσεις εις χρυσόν, ἡτοι εἰς φράγκα και λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὀρισμένη προθεσμία ἢ διαρκεῖ, ἐπὶ τόκῳ :

1 1)2 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τοῦλ. 2 » » » » » 1 ἔτους
2 1)2 » » » » » 2 ἔτων
3 » » » » » 4 ἔτων
4 » » » » » 5 ἔτων

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῇ ἢ ἀνώνυμοι. Τὸ κεφάλαιον και οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται παρά τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι και τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου παρά τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἢ κατάθεσις.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ : Τῆ 28 Σεπτεμβρίου, 30 Νοεμβρίου και 31 Δεκεμβρίου 1914
ΔΡΑΧΜΑΙ 1,200,000 ΚΕΡΔΗ

Καθ' ἐκάστην κλήρωσιν ἐκδίδονται 100,000 γραμμάτια ἀξίας δραχμῶν 400,000. Παρέχονται κέρδη εἰς 2,000 γραμμάτια ἀξίας δραχμῶν 200,000.

Ἐκαστον ἀκέραιον γραμμάτιον τιμᾶται δραχ. 4, δυνάμενον νὰ διαιρεθῇ εἰς τέσσαρα τέταρτα γραμματίου τιμώμενα μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

Κέρδη	Δραχμαὶ	Ἐν δλω
1	ἑξ 80,000	80,000
1	ἑξ 20,000	20,000
2	ἀπὸ 2,500	5,000
6	ἀπὸ 1,000	6,000
15	ἀπὸ 400	6,000
25	ἀπὸ 200	5,000
1950	ἀπὸ 40	78,000
2000		200,000

Δι' ἐκάστην τῶν κληρώσεων ἐκδίδονται ἴδια ἀκέραια γραμμάτια, πωλούμενα ἀντὶ τεσσάρων δραχμῶν, ἰσχύοντα δι' ὀλόκληρον τὸ κέρδος και δυνάμενα νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τέταρτα γραμματίου, τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἑκαστον και παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Ἄμοιβαί, ὧν δὲν ἐζητήθη ἢ πληρωμὴ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας πρὸς μεταπώλησιν διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος, κατόπιν ἐιδικῆς μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμφωνίας, γραμμάτια ἢ τμήματα γραμματίου ἀξίας δέκα χιλιάδων δραχμῶν, παρέχεται ἑκπτώσις ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν 15 τοῖς 0)0, εἰς δὲ τοὺς ἀγοράζοντας διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος γραμμάτια ἢ τμήματα γραμματίου ἀξίας χιλίων δραχμῶν τοῦλάχιστον, παρέχεται ἑκπτώσις 10 τοῖς 0)0, και εἰς τοὺς δημοσίους υπαλλήλους, τοὺς ἐπιτετραμένους τὴν πώλησιν γραμματίων και τμημάτων γραμματίου, παρέχεται ἑκπτώσις 5 τοῖς 0)0.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου και τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῶν γενομένων δημοσιεύσεων, ἐν σέσει πρὸς τὰς ναυλώσεις ἀτμοπλοίων διὰ τὴν μεταφορὰν σιτηρῶν ἐξ Ἀμερικῆς δηλοῦται, ὅτι αἱ ἐνεργηθεῖσαι τοιαῦται ἀτμοπλοίων τῆς Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοίας ἐγένοντο πᾶσαι κατόπιν ἐπανειλημμένων συνεννοήσεων και τῇ ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως, κατ' ἐντολὴν και διὰ λογαριασμὸν τῆς ὁποίας ἐγένοντο αἱ προμήθειαι.

Οἱ συμφωνηθέντες ναῦλοι ἦσαν οἱ συμπεριωτέροι οὗς ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιτύχη ἡ Τράπεζα δι' ἄμεσον δι' Ἑλλάδα φόρτωσιν ἐκ Νέας Ὑόρκης κατὰ τὰς σιτιγμᾶς ἐκείνας, καθ' ὅς ἦτο ἀπόλυτος ἀνάγκη ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ ταγεῖα και συνεχὴς μεταφορὰ σιτηρῶν.

Τὰ Ἀγγλικά ἀτμόπλοια «Καρπάθια» και «Frankmere» ἐναυλώθησαν λόγω μὴ ὑπάρξεως διαθεσίμων Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ πρὸς ἄμεσον φόρτωσιν τῶν ἀναγκασιούτων διὰ τὰς Ἑλληνικὰς ἀγορὰς σιτηρῶν.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς).

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ Α. Γ. ΠΑΛΛΗΣ

Τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἑλλάδι Χαρτοπωλείων
Ἰδρυθὲν τῷ 1870

ΟΔΗΝΤΟ 1 ΑΤΡΟΣ

3-ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ-3

Μεγάλα ἀποθήκαι χάρτου Ἐφημερίδων, συγγραμμάτων, περιοδικῶν και πάσης ποιότητος, Μεγάλα ἀποθήκαι εἰδῶν γραφικῆς ὕλης πάσης προελεύσεως.

Ἀτμοκίνητα Ἐργοστάσια Κατασίχων, Φακέλλων και φωτογραφικῶν χαρτονίων.

Μόνοι ἐκδότες ἐν Ἑλλάδι Ἐπιστολικῶν δελταρίων. Δεκταὶ παραγγελίαι ἐκτελούμεναι τάχιστα. Ἐξεδύθησαν πλέον τῶν 500 εἰδῶν μέχρι τοῦδε.

Ἀτμοκίνητον Τυπογραφεῖον με 10 πιεστήρια διὰ μικρὰς ἐπιμελεημένας ἐργασίας (TraVaux de reville) ὡς και διὰ μεγάλας καλλιτεχνικὰς τοιαύτας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΙΔΗ: Μεγάλῃ παρακταθῆκη φωτογραφικῶν πλακῶν και χάρτου διαφόρων προελεύσεων. Μόνοι ἀντιπρόσωποι τῶν φωτογραφικῶν πλακῶν Impérial Dry Plate Co Ltd

Ἐπισκεπτῆρια στιγμιαίως

Διὰ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ στόματος και τῶν ὀδόντων σώζετε οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβάνετε ἀπείρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων, τῶν ὠτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρόγχων, τῶν πνευμόνων, ὡς και τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, πολλάκις δὲ σώζετε τὴν ζωὴν σας αὐτήν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ὀδοντοίατρον κ. ΙΓΓΛΕΣΗΝ τοῦ ὁποίου αἱ τρεῖς σκευασαὶ Ἑλεξίρια, Ὀδοντόκονες και Ἀδαμαντίνη, εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος των.

Διὰ τοῦ Ἑλεξίριου παύει ἡ Ὀδονταλγία και ἡ νευραλγία. Εἶναι σκευασαὶ ἀλάνθαστος και ἀποτελεσματικῆς.

Πωλεῖται παρὰ τῷ ἴδιῳ ἀντὶ 2 δρ. τὸ φυλλάδιον

3-Κοραή-3

ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ

49—Πανεπιστημίου—49

ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Σ. ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

Ὁδὸς Σοφοκλέους 3.—Τηλέφ. 794

Ἡλεκτρικαὶ ἐγκαταστάσεις. Ἡ Ἐταιρεία ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν παντὸς εἶδους ἠλεκτροφοτισμοῦ πόλεων, ἐργοστασίων, ἐπαύλεων, ξενοδογείων, νοσοκομείων κ. τ. λ.

Ἐγκατάστασις Ψυγείων—Παγοποιείων, πρὸς ψῦξιν αἰθουσῶν, Θεάτρων, Κινηματογράφων, ἀτμοπλοίων κ.τ.λ. Ἐγκατάστασις πλήρης σφαγείων καὶ Ζυθοποιείων. Ἡλεκτρικὰ μηχανήματα, πετρελαιομηχαναὶ Diesel-Tosi, χρησιμοποίησις ὑδραυλικῶν πτώσεων, ἀνυψωτήρες καὶ ἀνελευστήρες βαρῶν, ἀτμομηχαναὶ, ἀτμοτουρβίνας, ἕδροτουρβίνας, ἀεριομηχαναὶ καὶ ἀεριοδόνα.

Ἐγκατάστασις ἐργοστασίων κατ' ἀποκοπήν

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΜΟΥΣΙΚΗ,,

ΕΤΑΙΡΙΑ ΛΙΑΝΩΝ "ΣΤΑΡΡ,,

13—15 Στοὰ Ἀρακίου—Ὁδὸς Στιδίου ἀριθ. 21

Πιάνα καὶ ἀεροκύμβαλα μὲ μνημιαίας δόσεις ἐκ δρ. 40.

Ὅλα τὰ τραγούδια ὄλων τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν καὶ ὅλα τὰ νεώτερα caccés

Βιολιά, μανδολίνα, κιθάρες, σάλπιγγες καὶ τύμπανα διὰ προσκόπους καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν.

Ζητήσατε τιμοκαταλόγους.